

РЕШЕНИЕ

№ 3607

гр. София, 27.05.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав,** в публично заседание на 18.09.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Бузова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **4084** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – чл.161 ДОПК.

Образувано е по жалба вх. № 53-04-377/07.04.2014 г. по описа на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” (“ОДОП”) – С. при Централното управление (ЦУ) на Националната агенция за приходите (НАП), на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], съвместно представлявано от членовете на Съвета на директорите А. С. и Е. Т., с пълномощник адв. Д. С. – САК, срещу Ревизионен акт (РА) №[ЕИК]/06.12.2013 г., издаден от З. Н. М. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С. в частта, потвърдена с Решение № 490/19.03.2014 г. на директора на ОДОП–С. при ЦУ на НАП, за установените задължения по ЗДДС за м.03.2008 г. - 27 955.46 лв., за м.04.2008 г. - 14 120.51 лв. и за м.05.2008 г. – 17 404.15 лв., общо 59 480.12 лв. ведно с начислените за тези главници лихви за забава по ЗЛДТДПДВ – 34 519.17 лв.

Задълженията произтичали от начислен допълнителен ДДС за извършени от [фирма] доставки на скрап по следните издадени на купувача “Е. Р.” С. – [населено място], Л.

фактура № [ЕГН]/12.03.2008 г. на стойност 70 602.53 лв., фактура № [ЕГН]/25.03.2008 г. на стойност 69 174.77 лв., фактура № [ЕГН]/10.04.2008 г. на стойност 70 602.53 лв., фактура № [ЕГН]/12.05.2008 г. на стойност 77 241.59 лв. и дебитно известие № [ЕГН]/16.05.2008 г. към тези четири фактури на стойност 9 779.15 лв. Фактическата обстановка била безспорна и вярно установена от приходната администрация. [фирма] като продавач извършило продажби на скрап с купувач “Е. R.” S. – [населено място], Л., регистриран извън ЕС, По искане на този купувач стоката била доставена директно на трето лице – “С. L.” G. – [населено място], Ф., регистрирано в ЕС. Налице били надлежно оформени счетоводни документи за продажбата на стоките на ливанското дружество и товарителници за реално предаване на стоките на германското дружество. [фирма] бил осчетоводил доставките като такива извън ЕС (към купувача “Е. R.” S.), прилагайки ДДС със ставка 0%.

В обясненията си пред ревизиращия екип и във възражението си срещу ревизионният доклад, [фирма] заявило, че е допуснало техническа грешка, тъй като е следвало да бъдат отчетени като вътреобщностни доставки, като и така не следвало да се начислява ДДС и разликата не би имала данъчен ефект. Въпреки тези безспорни факти, органът по приходите приел, че тези доставки са с място на изпълнение на територията на страната съгласно чл.17, ал.2 ЗДДС, по които [фирма] следвало да начисли и плати ДДС при ставка 20%. Според жалбоподателя тези констатации и изводи, изложени в РА №[ЕИК]/06.12.2013 г., като обосноваващи установените с него задължения били незаконосъобразни. Защото доставките на “А. Б.” към “Е. R.” S. като такива извън ЕС съгласно чл.28, т.1 ЗДДС следвало да се обложат с ДДС със ставка 0%.

Ако доставките са приемели като такива от [фирма] към “С. L.” G., предвид регистрацията на германското дружество по ЗДДС, то същите съставлявали вътреобщностни доставки по чл.7, ал.1 ЗДДС с приложима за тях основание чл.53, ал.1 ЗДДС нулева ставка. Това, че “С. L.” G. не било регистрирало доставките като вътреобщностни придобивания не можело да има негативни последствия за жалбоподателя. Ето защо дори от негова страна да имало неправилно осчетоводяване и деклариране на доставките, то не било довело до избягване на ДДС, тъй като във

всички възможни хипотези ДДС не следвало да се начислява. Тези технически грешки не водели до ощетяване на фиска, поради което с оглед трайната практика на С. не можели да имат за резултат неоснователно данъчно облагане.

Санкция от този вид и в този размер би значело прекомерно и несъразмерно обогатяване на държавата заради обикновени счетоводни формалности – практика, отречена по отношение на държавите-членки с Директива 2006/112/ЕС на Съвета на 28 ноември 2006 г. относно общата система на ДДС. [фирма] не било действало преднамерено и не целяло да получи данъчни облаги, от негова страна нямало данъчна измама или заобикаляне на закона. В заключение жалбоподателят смята, че не дължи ДДС за тези доставки и начисляването му било незаконосъобразно. Моли съдът да отмени РА №[ЕИК]/06.12.2013 г., издаден от З. Н. М. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП–С., в оспорената част, потвърдена с Решение № 490/19.03.2014 г. на директора на Дирекция “ОДОП”–С. при ЦУ на НАП, както и да му присъди направените по делото разноски.

Ответникът Директорът на Дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП не представи отговор на жалбата съгласно чл.163, ал.2 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК. В съдебно заседание процесуалният негов представител юрисконсулт К. я оспори с искане да бъде отхвърлена по съображенията, изложени в Решение № 490/19.03.2014 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, от фактическа страна установи:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1006393/30.07.2010 г., издадена от Ц. К. Н. на длъжност началник на сектор “Ревизии”, Дирекция “Контрол” - ТД на НАП – С., на основание чл.112 и чл.113 ДОПК е възложено да бъде извършена ревизия на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление по чл.8, ал.1, т.3 ДОПК и адрес за кореспонденция – [населено място], [улица], която да бъде извършена от К. М. П. на длъжност – старши инспектор по приходите, В. Г. С. – Д. на длъжност инспектор по приходите и Н. М. В. на длъжност главен инспектор по приходите, да обхване задълженията за корпоративен данък за периода от 01.01.2007 г. до 31.12.2009 г. и да завърши в срок от три месеца, считано от датата на връчване на заповедта –

л.40 от том I от делото.

Съгласно чл.113, ал.2 ДОПК екземпляр от ЗВР № 1006393/30.07.2010 г. е връчен на 09.08.2010 г. на [фирма] чрез И. Й. И. – директор “Производство” с пълномощно от А. С. и А. К. П. – членове на Съвета на директорите на [фирма] с нотариална заверка на подписите им с рег. № 94/19.01.2010 г. от нотариус И. И. рег. № 134 на Нотариалната камара с район на действие – района на РС – Перник, включващо правото на представлява [фирма] пред всички държавни органи, както и да получава издадени от тях документи във връзка с търговската дейност на дружеството (т.1 и т.5) – л.41 – 43 от том I от делото.

Изготвено е ИПДПОЗЛ № 1453-00-12177/08.09.2009 г. по чл.37, ал.3, чл.53 и чл.56, ал.1 ДОПК, в изпълнение на което от [фирма] с писмо изх. № 378/16.09.2010 г., вх. № 1453-00-1277#1/20.09.2010 г. на ТД на НАП – С., Офис “Изток” са представени изисканите му документи – л.1286 от приложение № 4 към делото.

От ревизиращия екип е посетен офисът на [фирма] през м.09.2010 г., при което са проверени документи, изискани са такива и те са допълнително представени по опис.

Със Заповед № РД-01-6/04.01.2010 г. на директора на ТД на НАП – С. на основание чл.11, ал.1, т.1 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП) във връзка с извършването на структурни промени в НАП от 01.01.2010 г., функциите на компетентен орган за издаване на заповеди за възлагане на ревизии по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК е възложено да се изпълняват от поименно посочени служители, в т.ч. по п.І.6 на Ц. К. Н. на длъжност началник на сектор “Ревизии” в Дирекция “Контрол” при ТД на НАП – С. (л.356 от том II към делото).

Със ЗВР № 1009497/03.11.2010 г., издадена от П. Г. Г. на длъжност началник сектор “Ревизии” в Дирекция “Контрол” при ТД на НАП – С. на основание чл.112 и чл.113 ДОПК чрез изменение на ЗВР № 1006393/30.07.2010 г. е разширен обхватът на ревизията, така че да включва задълженията за корпоративен данък за периода от 01.01.2007 г. до 31.12.2009 г. и тези за ДДС за периода от 01.01.2008 г. до 31.12.2009 г. при удължение на срока за извършването ѝ до 09.12.2010 г. – л.35 от том I на делото.

Екземпляр от ЗВР № 1009497/03.11.2010 г. е връчен на 05.11.2010 г. на [фирма] чрез

И. Й. И. в качеството на пълномощник на дружеството съгласно посоченото по-горе пълномощно, видно от попълнената, подписана и датирана разписка по чл.30, ал.1 ДОПК на втората страница на заповедта – гръб на л.35 от том I на делото.

Със Заповед № 7475/01.11.2010 г. на директора на ТД на НАП-С. на основание чл.84, ал.2 ЗДСл е наредено П. Г. Г. на длъжност началник сектор “Ревизии” в Дирекция “Контрол” при ТД на НАП –С. за времето от 01.11.2010 г. до 03.11.2010г. да изпълнява задълженията на Ц. К. Н. на длъжност началник сектор “Ревизии” в Дирекция “Контрол” при ТД на НАП–С..

Това заместване е разпоредено поради ползвани от Ц. К. Н. на длъжност началник сектор “Ревизии” в Дирекция “Контрол” при ТД на НАП – С. платен отпуск при раждане на дете по чл.63 ЗДСл вр. чл.163, ал.7 КТ, разрешен със Заповед № 7486/02.11.2010 г. на директора на ТД на НАП – С. за периода от 01.11.2010 г. до 15.11.2010 г. (л.368 от том II на делото), и годишен отпуск по чл.56, ал.1 ЗДСл, разрешен със Заповед № 7475/01.11.2010 г. на директора на ТД на НАП – С. за периода от 15.11.2010 г. до 03.12.2010 г. (л.364 от том II на делото).

С Искане, изготвено от К. М. П. на длъжност – старши инспектор по приходите от ревизиращия екип, до Ц. К. Н. на длъжност началник сектор “Ревизии” в Дирекция “Контрол” при ТД на НАП–С., във връзка с констатирани данни за извършени през ревизирания период от [фирма] на ВОД и В. е обосновано продължаване на срока с 4 месеца съгласно чл.114, ал.3 ДОПК (нова – ДВ, бр.108 от 2007 г., отм., бр.99 от 2011 г.), в сила от 19.12.2007 г. до 01.01.2012 г. – л.39 от делото.

Със ЗВР № 1010610/03.12.2010 г., издадена от П. Г. Г. на длъжност началник сектор “Ревизии” в Дирекция “Контрол” при ТД на НАП – С. на основание чл.112 и чл.113 ДОПК чрез изменение на ЗВР № 1009497/03.11.2010 г. срокът за извършване на ревизията, изтичащ на 09.12.2010 г., е продължен до 09.02.2011 г. – л.38 от том I на делото.

Екземпляр от ЗВР № 1010610/03.12.2010 г. е връчен на 09.12.2010 г. на [фирма] чрез И. Й. И. в качеството на пълномощник на дружеството съгласно посоченото по-горе пълномощно, видно от попълнената, подписана и датирана разписка по чл.30, ал.1

ДОПК на втората страница на заповедта – гръб на л.38 от том I на делото.

От ревизиращия екип е изготвена молба за информация (формуляр SCAC 2004) по чл.5 от Регламент (ЕО) № 1798/2003 на Съвета от 7 октомври 2003 година относно административно сътрудничество в областта на данъка върху добавената стойност и за отмяна на Регламент (Е.) № 218/92 (ОВ, L 264, 15.10.2003) до данъчната/приходна администрация на Г. относно “С. L.–D.–H.” G. – Ф., DE811181040, реф. № E_BG_DE_20110202_006802, изпратена чрез Дирекция “Централно звено за връзка”–НАП на 02.02.2011 г., видно от потвърждението ведно с разпечатки от електронен формуляр SCAC 2004 на л.1393 – л.1401 от приложение № 5 към делото.

Със Заповед № 1100058/02.02.2011 г., издадена от Ц. К. Н. на длъжност началник на сектор “Ревизии”, Дирекция “Контрол” - ТД на НАП – С., на основание чл.34, ал.1, т.2 ДОПК във връзка с открита процедура за обмен на информация с Гърция с реф. № E_LG_EL_20110201 _006770 във връзка с извършени от [фирма] доставки и издадени фактури на чуждестранни лица от Гърция, Г. и Италия е спряно производството по извършване на ревизията, възложена със ЗВР № 1010610/03.12.2010 г., считано от 02.02.2011 г.

Екземпляр от Заповед № 1100058/02.02.2011 г. е връчен на 11.02.2011 г. на [фирма] чрез И. Й. И. като негов пълномощник по посоченото по-горе пълномощно, видно от попълнената, подписана и датирана разписка по чл.30, ал.1 ДОПК на втората й страница – гръб на л.33 от том I на делото. До 25.02.2011 г., когато е изтекъл 14-дневният срок по чл.34, ал.5 ДОПК [фирма] не са оспорили тази тази заповед за спиране на ревизионното производство.

С писмо изх. № 24-14-155/14.05.2012 г. на ТД на НАП – С. на ревизиращия екип е препратен отговорът, получен от данъчната/приходна администрация Г. в процедурата за обмен на информация относно “С. L.–D.–H.” G. – Ф., DE811181040, реф. № E_BG_DE_20110202_006802_R.xml – л.1405– л.1427 от административната преписка по приложение № 5 към делото. Според информацията, съдържаща се в отговора и изпратените от него документи от “С. L.–D.–H.” G. – Ф.,

- [фирма] – [населено място] продава стоките на “E. R.” S. в [населено място],

Л., което от своя страна ги продава на “С. L.–D.–H.” G. – [населено място], Г.;

- [фирма] е използвало собствен камион, за да достави стоките директно от Б. до “С. L.–D.–H.” G. – [населено място], Г.;

- “С. L.–D.–H.” G. – [населено място], Г. са урежда сметките си с “Е. R.” S. в [населено място], Л. посредством кредитно известие;

- “С. L.–D.–H.” G. – [населено място], Г. не са декларирали вътрешнообщностни придобивания на стоки, тъй като техен договорен партньор е “Е. R.” S. - [населено място], Л.;

- Плащанията от “С. L.–D.–H.” G. са извършени изключително и само на “Е. R.” S.;

- Доставка се извършвала между Б. и Л.; тъй като “Е. R.” S. не е със седалище в държава-членка, без номер по ДДС, нямало вътреобщностна доставка на стоки за Г.;

- Приложени са писмо със сведения и разяснения от “С. L.–D.–H.” G. – [населено място], Г. ведно с тегловни билети, кредитни известия, товарителници и разплащателни документи.

Със Заповед № РД-01-1358#18/01.11.2012г. на директора на ТД на НАП – С. на основание чл.11, ал.1, т.1 ЗНАП във връзка с извършването на структурни промени в НАП е наредено, считано от 01.11.2012 г. Г. М. В. – Н. на длъжност - началник сектор “Ревизии” в Дирекция “Контрол” при ТД на НАП – С. да издава заповеди по чл.113, ал.3 ДОПК, както и заповеди за определяне на компетентен орган по чл.119, ал.2 ДОПК за общо 112 неприключени ревизионни производства, в т.ч. това на [фирма], възложена със ЗВР № 1006393/30.07.2010 г. – л.27 – л.28 от том I на делото.

Със Заповед № 1305993-В/26.06.2013 г., издадена от Г. М. В. – Н. на длъжност - началник сектор “Ревизии”, Дирекция “Контрол” при ТД на НАП – С. на основание чл.35 ДОПК отпадане на основанието за спиране на ревизионното производство във връзка с получен отговор от данъчната/приходна администрация на Гърция, то е възобновено, считано от 26.06.2013 г. – л.30 от том I на делото.

Със Заповед № 1305994/26.06.2013 г., издадена от Г. М. В. – Н. на длъжност -

началник сектор “Ревизии”, Дирекция “Контрол” при ТД на НАП – С. на основание чл.112, ал.2, т.1 и чл.113, ал.3 ДОПК е изменена Заповед № 1010610/03.10.2010 г., като е определен ревизиращият екип в състав – З. Н. М.–главен инспектор по приходите, К. М. П. – главен инспектор по приходите, Р. Г. С. – Д. – старши инспектор по приходите и Н. М. В. – главен инспектор по приходите, запазен е обхватът на ревизията за задължения за корпоративен данък за периода от 01.01.2007 г. до 31.12.2009 г. и ДДС за периода 01.01.2008 г. – 31.12.2009 г. и е продължен срокът за завършването ѝ до 03.07.20013 г. – л.29 от том I на делото.

На 04.07.2013 г. екземпляри от Заповед № 1305993-В/26.06.2013 г. и Заповед № 1305994/26.06.2013 г. са едновременно връчени на пълномощника на [фирма] – И. Й. И., удостоверено с попълнени, подписани и датирани разписки по чл.30, ал.1 ДОПК на вторите им страници съответно на гърба на л.30 и л.20 от том I на делото.

За резултатите от така извършената ревизия на основание чл.117 ДОПК е съставен РД № 1305994/17.07.2013 г. от екип от посочените ревизори със следните относими към предмета на спора констатации:

- [фирма] е регистрирано с решение № 528 от 20.04.2004 г. на Пернишкия окръжен съд по ф. д. № 249/2004 г. – л.1284 от приложение № 4 към делото;
- [фирма] е вписано в Търговския регистър, видно от Удостоверение № 20100723093557/23.07.2010 г. на Агенцията по вписванията, с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление – [населено място], ул .”В. въстание” № 1; предмет на дейност – преработка и търговия с метали, производствени продукти и консумативи, производствена и търговска дейност; капитал 200 000 лв.; едноличен собственик на капитала [фирма] – Гърция (чуждестранно юридическо лице);
- [фирма] притежава Лицензия № 109 от 14.10.2004 г., издадена от министъра на икономиката за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали по чл.54, ал.1 от Закона за управление на отпадъците и Наредбата за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, приета с ПМС № 113/2001 г. (НТДОЧЦМ) (обн., ДВ, бр.47 от 2001 г., изм., бр.82 от 2001 г.), даваща му безсрочно право да извършва търговска дейност с отпадъци от черни

и цветни метали на вписаните в лицензията три площадки, всички находящи се в [населено място], [улица].1274 – л.1275 от приложение № 4 към делото;

- [фирма] е с първоначална обща данъчна регистрация по Д. (отм.) с № от НДР [ЕГН]/03.05.2004 г. в ТДД – [населено място] - л.1273 от приложение № 4 към делото;

- [фирма] е с регистрация по ЗДДС, считано от 27.05.2005 г. по негова инициатива (чл.100, ал.1 ЗДДС);

- Извършваната дейност през ревизирия период – преработка и търговия с метали; производствени продукти и консумативи; производствена и търговска дейност; рециклиране на вторични продукти от стоманодобивния процес;

- за периода от 01.01.2008 г. до 31.12.2009 г. ревизираното лице своевременно е подавало справки – декларации за ДДС с отчетни регистри в съответните срокове по чл.125, ал.6 ЗДДС;

- през ревизирия период от [фирма] са декларирани осъществени облагаеми доставки с нулева ставка на данъка по глава трета от ЗДДС (износ по чл.28, т.1 ЗДДС), в т.ч. включени в дневниците за продажби към “Е. R.” S. в [населено място] и страна -Г. с иден. № DE811181040, фактура № [ЕГН]/12.03.2008 г. на стойност 70 602.53 лв., фактура № [ЕГН]/25.03.2008 г. на стойност 69 174.77 лв., фактура № [ЕГН]/10.04.2008 г. на стойност 70 602.53 лв., фактура № [ЕГН]/12.05.2008 г. на стойност 77 241.59 лв. и фактура № [ЕГН]/16.05.2008 г. на стойност 9 779.15 лв.;

- в СД за ДДС, подадени от [фирма], сумите по посочените фактури били отразени в клетка № 14 – данъчна основа на доставки по глава трета от ЗДДС (доставки на стоки, изпращани или превозвани извън територията на ЕС);

- Не са подавани VIES декларации за тези доставки и суми;

- От [фирма] не са представени изискуемите се съгласно чл.37, ал.1

ЗДДС вр. чл.21, ал.1 ППЗДДС митнически декларации, в които дружеството да е вписано като износител;

- Установено е, че на инд. № DE811181040 отговаря дружеството “С. L.–D.–Н.” Г. – [населено място], Г., което няма декларирани през 2008 г. В. от [фирма];

- От ревизираното лице за тези доставки са представени: фактура № [ЕГН]/12.03.2008 г. с доставчик [фирма], предмет–неръждаем скрап, получател “Е. R.” S., ДДС № L. на стойност 70 602.53 лв. (36 098.90 евро), фактура № [ЕГН]/25.03.2008 г. с доставчик [фирма], предмет–неръждаем скрап, получател “С.” – Г. (без посочен ДДС №) на стойност 69 174.77 лв. (35 368.50 евро), фактура № [ЕГН]/10.04.2008 г. с доставчик [фирма], предмет – алуминиев неръждаем скрап, получател “Е. R.” S., ДДС № L. на стойност 70 602.53 лв. (36 098.50 евро), фактура № [ЕГН]/12.05.2008 г. с доставчик [фирма], предмет – алуминиев скрап от неръждаема стомана, получател “Е. R.” S., ДДС № L. на стойност 77 241.59 лв. (39 493 евро) и фактура № [ЕГН]/16.05.2008 г. с доставчик [фирма], предмет –неръждаема стомана, получател “Е. R.” S., ДДС № L. на стойност 9 779.15 лв. (5 000 евро);

- От ревизираното лице във връзка с посочените доставки са представени също международни товарителници (CMR) с товарен пункт – П., Б. и разтоварен пункт – Д., Г.; Сертификат № до дружество – купувач “Е. R.” S. с адрес – Н. S. N. J. 19600, В., Л.; Протоколи за анализи на алуминиевата скрап; платежни документи за извършени плащания на тези доставки от “Е. R.” S.; писмо от “Е. R.” S. – дилъри - износители на метали, че те са купили от [фирма] по Договор № 1065/08L/13.02.2008 г. - 80 – 100 надробена марка SS 304 с максимум 5% примеси, при цена от 1 825 евро/т, платими за натоварен камион скрап от склад в Б. с място на доставяне - “С. L.” – [населено място], Г..

- При тези доказателства, ревизиращият екип е приел, че липсват

извършени от [фирма] ВОД по чл.7, ал.1 ЗДДС – те не са отразени като такива в подадените от СД за ДДС и отчетните му регистри; VIES декларации за тези доставки с тези суми не са подавани; потвърдено е от “С. L.” G., че негов доставчик е “Е. R.” S. – [населено място], което дружество не е регистрирано за целите на ДДС в Г., поради което не са осъществени В.;

- Доколкото нямало данни “Е. R.” S. – [населено място] да е регистрирано за целите на ДДС в Г., за българското дружество [фирма] няма ВОД по чл.7, ал.1 ЗДДС;

- От “С. L.” G. били дадени документи и писмено обяснение, че закупуват стоките от “Е. R.” S. – [населено място] и извършват плащания на това ливанско дружество;

- С писмото на “Е. R.” S. – [населено място] е потвърдено, че по Договор № 1065/08L/13.02.2008 г. цената на **закупените** от тях 80 – 100 тона надробена марка SS 304 I с максимум 5% примеси е 1825 евро, платени за натоварен на камиони скрап от склад в Б. с място на доставка -“С. L.” – [населено място], което значело, че в цената е включен осъществен от [фирма] транспорт до Г.;

- От [фирма] процесните доставки на стоки били декларирани като такива по глава трета от ЗДДС, но дружеството не разполагало с изискуемите се от чл.37, ал.1 ЗДДС вр. чл.21, ал.1, т.1 ППЗДДС митнически декларации, в които да е вписано като износител, без което те не могли да се третираят като облагаеми доставки с нулева ставка на данъка;

- Изводите на ревизиращия екип са, че доставчик по всички тези доставки е [фирма] – българско юридическо лице, регистриран субект по ЗДДС, а получател е “Е. R.” S. – [населено място], Л. – дружество от “трета страна” по § 1, т.4 от ДР на ЗДДС. Щом “Е. R.” S. – [населено място] няма валиден идентификационен номер по ДДС и такъв не е предоставен на [фирма], режимът на ВОД се явявал неприложим;

- По представените CMR товарителници се установявало, че превозът на стоките бил осъществен от територията на една държава-членка (Б.) до територията на друга държава – членка (Г.); липсвали обаче доказателства, че в т.ч. такива по чл.21, ал.1, т.1 ППЗДДС, че стоките са напуснали границите на ЕС в посока към “трета страна”;
- Това били транзитни продажби по смисъла на чл.329, ал.1 ТЗ с място изпълнение на територията на страната съгласно чл.17, ал.2 ЗДДС (гр. П.) – облагаеми доставки по чл.12, ал.1 ЗДДС, за които данъкът се дължал от доставчика [фирма];
- Общата стойност на така фактурираните доставки възлизала на 297 400.57 лв., а дължимият се на основание чл.86, ал.1, т.1 – 3 и ал.2 ЗДДС данък, изчислен съгласно чл.66, ал.1, т.1 ЗДДС, бил в размер на 59 480.11 лв.
- **За данъчен период от 01.03.2008 г. до 31.03.2008 г.** е подадена СД вх. № 14000920793/12.04.2008г. с резултат ДДС за възстановяване – 12 322.20 лв., при отчетени в дневника за продажби доставки към “Е. R.” S.–гр. Б. фактура № [ЕГН]/12.03.2008 г. за 70 602.03 лв. и фактура № [ЕГН]/25.03.2008 г. за 69 174.77 лв., чиито суми са отразени в клетка № 14 на СД за ДДС–данъчна основа на доставки по глава трета от ЗДДС (доставки на стоки, изпращани или превозвани извън територията на ЕС), без да има представени съгласно чл.37, ал.1 ЗДДС вр. чл.21, ал.1, т.1 ППЗДДС митнически декларации, в които това дружество да е вписано като износител; затова ревизията е приела, че това са доставки на стоки по чл.6, ал.1 ЗДДС с място на изпълнение на територията на страната съгласно чл.17, ал.2 ЗДДС, облагаеми по чл.12, ал.1 ЗДДС, и на основание чл.86, ал.1 и 2 ЗДДС е начислила върху стойността им ДДС за данъчен период от 01.03.2008 г. до 31.03.2008 г. в размер на 27 955.46 лв., вследствие на което е коригиран резултатът от ДДС за възстановяване – 12 322.30 лв. на ДДС за внасяне – 15 633.16 лв. и са начислени по чл.175, ал.1 ДОПК вр. чл.1 ЗЛДТДПДВ лихви за забава за периода 15.04.2008 г. –

17.07.2013 г. – 9 504.76 лв.; възстановеният с А. № 800320/16.06.2008 г. ДДС в размер на 12 322.30 лв. е определен като дължим от дружеството,

а върху сумата му са начислени лихви за периода 17.06.2008 г. – 17.07.2013 г. в размер на 12 322.30 лв.; общо за данъчния период 01.03.2008 г. до 31.03.2008 г. са определени като дължим се ДДС – 27 955.46 лв. с лихви – 16 496.07 лв. към 17.07.2013 г.;

- **За данъчен период от 01.04.2008 г. до 30.04.2008 г.** е подадена СД вх. № [ЕГН]/14.05.2008 г. с резултат ДДС за възстановяване – 18 882.06 лв., при отразени в дневника за продажби доставка към “Е. Р.” S.–гр. Б. фактура № [ЕГН]/10.04.2008 г. за 70 602.03 лв., чиято сума е отразена в клетка № 14 на СД за ДДС – данъчна основа на доставки по глава трета от ЗДДС (доставки на стоки, изпращани или превозвани извън територията на ЕС), без да има представени съгласно чл.37, ал.1 ЗДДС вр. чл.21, ал.1, т.1 ППЗДДС митнически декларации, в които дружеството да е вписано като износител; затова ревизията е приела, че това е доставка на стоки по чл.6, ал.1 ЗДДС с място на изпълнение на територията на страната съгласно чл.17, ал.2 ЗДДС, облагаема по чл.12, ал.1 ЗДДС, и на основание чл.86, ал.1 и 2 ЗДДС е начислила за нея ДДС в размер на 14 120.51 лв.; коригиран е резултатът от ДДС за възстановяване – 18 882.06 лв. на 4 761.55 лв.; от възстановения с А. № 9000554/07.08.2008г. ДДС в размер 18 882.06 лв. след доначисляване на ДДС – 14 120.51 лв. е формирана дължима разлика – 4 761.55 лв., за която са начислени лихви за периода 14.08.2008 г. – 17.07.2013 г. в размер на 5 692.82 лв.; общо за данъчния период от 01.04.2008 г. до 30.04.2008 г. са определени дължим се ДДС – 14 120.51 лв. с лихви – 5 692.82 лв. към 17.07.2013 г.;

- **За данъчен период от 01.05.2008 г. до 31.05.2008 г.** е подадена СД вх. № 14000924205/13.06.2008г. с резултат ДДС за възстановяване – 16 849.65 лв., при отразени в дневника за продажби доставки към “Е. Р.” S.– [населено място] фактура № [ЕГН]/12.05.2008 г. за 77 241.59 лв. и фактура № [ЕГН]/16.05.2008 г.

за 9 779.15 лв., като сумата на фактура № [ЕГН]/12.05.2008 г. е отразена в клетка № 14 на СД за ДДС – данъчна основа на доставки по глава трета от ЗДДС, а сумата на фактура № [ЕГН]/12.05.2008 г. – в клетка 15 – данъчна основа на ВОД на стоки, като същата е включена и в VIES декларация със сумата от 9 779.15 лв.; предвид липсата на представени съгласно чл.37, ал.1 ЗДДС вр. чл.21, ал.1, т.1 ППЗДДС митнически декларации, в които дружеството да е вписано като износител, ревизията ги е приела за доставки на стоки по чл.6, ал.1 ЗДДС с място на изпълнение на територията на страната съгласно чл.17, ал.2 ЗДДС, облагаеми по чл.12, ал.1 ЗДДС, и съгласно чл.86, ал.1 и 2 ЗДДС е начислила за двете доставки ДДС за данъчен период от 01.05.2008 г. до 31.05.2008 г. в размер на 17 404.15 лв.;

коригиран е резултатът от ДДС за възстановяване – 16 849.65 лв. на ДДС за внасяне – 554.50 лв.; начислени са на основание чл.175, ал.1 ДОПК вр. чл.1 ЗЛДТДПДВ лихви за забава в плащането му за периода 17.06.2008 г. – 17.07.2013 г. – 329.11 лв.; възстановеният с А. № 800417/25.06.2008 г. ДДС в размер на 16 849.65 лв. е определен като дължим от дружеството, като върху сумата му са начислени лихви чл.1 ЗЛДТДПДВ за периода 03.07.2008 г. – 17.07.2013 г. в размер на 9584.60 лв.; така общо за данъчния период 01.05.2008 г. до 31.05.2008 г. са определени като дължим се ДДС – 17 404.15 лв. с лихви – 9 903.71 лв. към 17.07.2013 г.;

Със З. № К-1305994/08.10.2013 г., издадена от Г. М. В. - Н. на длъжност началник сектор “Ревизии” Дирекция “Контрол” при ТД на НАП–С. на основание чл.119, ал.2 ДОПК (ред. – до изм., ДВ, бр.82 от 2012 г.) и във връзка с получено Уведомление № У-1305994/09.12.2011 г. по чл.119, ал.1 ДОПК за съставен ревизионен доклад, З. Н. М. на длъжност главен инспектор по приходите е определена за компетентен орган по издаването на ревизионен акт от така извършената ревизия на [фирма] (л.44 от том I).

Екземпляр от РД № 1305994/17.07.2013 г. е връчен съгласно чл.117, ал.4

ДОПК на [фирма] на 09.10.2013 г. чрез неговия пълномощник И. Й. И., видно от попълнената, подписана и датирана разписка по чл.30, ал.1 ДОПК на неговата последна страница - л.76 от том I към делото.

От [фирма] е представено в удължения му по чл.117, ал.5, изр.1 ДОПК срок **Възражение вх. № 1453-00-10336/22.11.2013 г. срещу РД № 1305994/17.07.2013 г.** – л.138 – л.143 от том I на делото, като досежно констатациите по ЗДДС ревизираното лице твърди, че в подадените негови СД за ДДС за м.03, м.04 и м.05.2008 г. сумите от продажбите към “Е. R.” S. по фактура № [ЕГН]/12.03.2008 г., фактура № [ЕГН]/25.03.2008 г., фактура № [ЕГН]/10.04.2008 г., фактура № [ЕГН]/12.05.2008 г. и фактура № [ЕГН]/16.05.2008 г. били отразени в клетка № 14 – данъчна основа, подлежаща на облагане с данък със ставка нула – данъчна основа на доставки по глава трета от ЗДДС като доставки, изпращани или превозвани извън територията на Общността, поради допусната техническа грешка. При издаването на фактура се избиращо код от менюто от използваната от дружеството система S. и вместо код за доставки на територията на Общността и попадане на фактурните стойности в клетка 15 – данъчна основа на ВОД на стоки бил маркиран код за доставки извън Общността. Реално [фирма] доставил стоките на “С. L.–D.” G. – Г., движението им било само на територията на Общността;

издадените за тези доставки 4 бр. фактури и 1 бр. дебитно известие за увеличаване на цената били отразени в СД, подадени от [фирма] за м.03, м.04 и м.05.2008 г. Митнически декларации по чл.37, ал.1 ЗДДС вр. чл.21, ал.1, т.1 ППЗДДС не били представени, тъй като не се касаело за доставки по глава трета от ЗДДС, доколкото стоките не били изпращани или превозвани извън територията на Общността. От официалния отговор вх. № 1425-99-2035/25.02.2013 г. от Данъчната администрация на С. Р.–В.–Д., Г. било видно, че като получател на стоките “С. L.–D.” G. потвърждавало доставки на стоки с произход Б..

Записаното в ревизионния доклад, че физическата доставка се извършвала между Б. и Л. поради изложеното не било вярно. Ревизиращият екип взел под внимание представените му от [фирма] документи, в частност това, че клетка № 24 от CMR товарителниците била подписана и заверена от “С. L.–D.” G. като получател на стоките. Поддържа се от [фирма] в заключение, че в случая се касаело за техническа грешка, вследствие на която вместо като ВОД доставките били декларирани като износ за трети страни, какъвто реално не бил осъществен. Неправилно доставките били определени като облагаеми с място на изпълнение на територията на страната по чл.17, ал.2 ЗДДС и затова неправомерно за извършването им по чл.86, ал.1 и 2 ЗДДС бил начислен ДДС в размер на 59 480.12 лв. с лихви в размер на 32 092.60 лв.

С РА №[ЕИК]/06.12.2013 г., издаден от З. Н. М. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С., ръководител на екип, на основание чл.119, ал.3, т.1 ДОПК (в сила до 31.12.2011 г.) и З. № К-1305994/08.10.2013 г. и извършена ревизия на [фирма], ЕИК[ЕИК] – [населено място], [улица] са установени допълнителни задължения по ЗДДС за данъчен период 01.03.2008 г. - 31.03.2008 г. дължим се ДДС – 27 955.46 лв. с лихви по ЗЛДТДПДВ – 17 600.83 лв., за данъчен период 01.04.2008 г. - 30.04.2008 г. дължим се ДДС – 14 120.51 лв. с лихви по ЗЛДТДПДВ – 6 326.85 лв. и за данъчен период 01.05.2008 г. - 31.05.2008 г. дължим се ДДС – 17 404.15 лв. с лихви по ЗЛДТДПДВ – 10 591.49 лв., общо дължим се ДДС - **59 480.12 лв.** и лихви по ЗЛДТДПДВ-**34 519.17 лв.** Установени са задължения по ЗКПО след съответни приспадания за корпоративен данък за 2007 г., 2008 г. и 2009 г. – 13 020.93 лв. с лихви по чл.175 ДОПК за периода 01.04.2008 г. – 17.07.2013 г. – 5 114.53 лв., общо 13 020.93 лв.

В съобразителната част към РА №[ЕИК]/06.12.2013 г. е преценено като неоснователно подаденото Възражение вх. № 1453-00-10336/22.11.2013 г. от [фирма] срещу РД № 1305994/17.07.2013 г., като:

- цитиран е дословно полученият по молбата за информация по чл.5 от Регламент (ЕО) № 1798/2003 отговор на данъчната администрация на Г. за “С. L.–D.–H.” G. – Ф., DE811181040, реф. № E_BG_DE_20110202_006802_R.xml;
- пояснено е, че записът по ревизионния доклад, че физическата доставка се извършва между Б. и Л. е дословен цитат от отговора на германската данъчна администрация, не констатация на ревизиращия екип;
- прието е, че процесните доставки нямат белезите на ВОД по чл.7, ал.1 ЗДДС, тъй като получателят по тях “Е. R.” S. не е регистрирано за целите на ДДС в друга държава – членка на ЕС;
- ирелевантно било, че стоката се превозва до немското дружество, тъй като то не е получател по доставките, в съответствие с което не отчита така транспортираните му стоки като В.;
- доставчик по всички доставки е [фирма], ЕИК[ЕИК] – българско юридическо лице, регистриран субект по ЗДДС, а получател “Е. R.” S. – дружество от държава извън ЕС, “трета страна” по § 1, т.4 от ДР на ЗДДС, без валиден идентификационен номер по ДДС в Г., предоставен на ревизираното лице, поради което режимът на ВОД бил неприложим;
- представените CMR товарителници удостоверявали само това, че превозът на стоките е извършен от територията на една държава – членка (Б.) до територията на друга държава – членка (Г.);
- доставките били декларирани от [фирма] като такива по глава трета от ЗДДС, тоест като доставки чл.28 ЗДДС на стоки, изпращани или превозвани до трети страни, т.е. извън ЕС, облагаеми с нулева ставка на данъка, без да представи изискуемите се от чл.37, ал.1 ЗДДС вр. чл.21, ал.1, т.1 ППЗДДС за удостоверяването им митнически декларации, в които [фирма] да е вписан като износител;
- въпреки че ревизията била възложена през м.07.2010 г. до съставянето на

ревизионния доклад нямало данни [фирма] да е установило допуснати грешки в съответните подадени от него СД за ДДС по чл.125, ал.1 и 2 ЗДДС и/или писмено да е уведомило компетентния орган по приходите за извършване на корекции по реда на чл.126 ЗДДС;

- в заключение е потвърдено становището на ревизиращия екип, че процесните доставки на стоки са с място на изпълнение на територията на страната по чл.17, ал.2 ЗДДС (гр. П.), поради което без да е установено друго такова, те са облагаеми по чл.12, ал.1 ЗДДС при дължимост на данъка за тях от доставчика съгласно чл.82, ал.1 ЗДДС;

- досежно извършените доставки и начисленият за тях данък за поотделно за данъчните периоди м.03, м.04 и м.05.2008 г., с пункт II, т.4.2.1 – т.4.2.3 от РА №[ЕИК]/06.12.2013 г. са потвърдени констатациите по РД № 1305994/17.07.2013 г., като единствено лихвите по ЗЛДТДПДВ за всички главници са преизчислени към датата на ревизионния акт – 06.12.2013 г.

Екземпляр от РА №[ЕИК]/06.12.2013 г. е връчен съгласно чл.119, ал.4 ДОПК на [фирма] на 13.01.2014 г. чрез неговия пълномощник И. Й. И., удостоверено с разписката по чл.30, ал.1 ДОПК на л.96 от том I от делото.

С жалба вх. № 1453-00-826/27.01.2014 г. по описа на ТД на НАП – С., вх. № 23-22-264/04.02.2014 г. по описа на Дирекция “ОДОП”–С. при ЦУ на НАП, до директора на Дирекция “ОДОП”–С. при ЦУ на НАП, [фирма] е оспорил изцяло РА №[ЕИК]/06.12.2013 г. След като е разгледана в производство по чл.152 – чл.155 ДОПК по нея е постановено Решение № 490/19.03.2014 г. на директора на Дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП, с което на основание чл.155, ал.2 и 4 ДОПК и чл.88, ал.2 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК:

- РА №[ЕИК]/06.12.2013 г. е отменен в оспорената част за установените задължения за корпоративен данък за финансовите 2007 г., 2008 г. и 2009 г. с връщане на административната преписка на органа, издал заповедта за

възлагане на ревизия, с указания в 30-дневен срок да бъде издадена нова заповед за извършване на ревизия за посочените задължения и периоди от друг ревизиращ екип в сроковете по чл.114, ал.1 – 3 ДОПК и провеждане на ревизионно производство, изложени в мотивите на решението;

- РА №[ЕИК]/06.12.2013 г. е потвърден в оспорената част на установените задължения по ЗДДС ведно със съответните лихви по отделните данъчни периоди м.03.2008 г., м.04.2008 г., м.05.2008 г.

- Оставена е без разглеждане жалба вх. № 1453-00-826/27.01.2014 г. по описа на ТД на НАП – С., в останалата част като недопустима при прекратяване на производството по нея.

За да се произнесе, директорът на Дирекция “ОДОП” С. при ЦУ на НАП е изложил в Решение № 490/19.03.2014 г. следните мотиви относно определения с РА №[ЕИК]/06.12.2013 г. резултат по ЗДДС:

- при установените в ревизионното производство факти, мястото на изпълнение на процесните доставки на стоки, транспортирани до обект на “С. L.–D.” G. – Г., клиент на “Е. R.” S. – [населено място], е на територията на страната – [населено място], където е местонахождението на стоките към момента, в който е започнал превозът им, съгласно чл.17, ал.2 ЗДДС;

- с оглед събраните в ревизионното производство доказателства, за правилна е счетена от решаващия орган преценката по ревизионния акт, че получател по процесните доставки е “Е. R.” S., а не “С. L.–D.” G. – Ф.;

- при положение, че получател по тези доставки е “Е. R.” S. – дружество, установено в Л., държава извън ЕС – трета страна по § 1, т.4 от ДР на ЗДДС, което не е регистрирано да целите на ДДС в друга държава – членка на ЕС, режимът на ВОД не е приложим;

- предвид транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава – членка на ЕС, решаващият орган е счел, че

доставките не попадат в хипотезата на чл.28 ЗДДС като облагаеми с нулева ставка на данъка, тъй като стоките не са напускали територията на Общността и липсват предвидените в чл.21 ППЗДДС доказателства;

- тъй като осъществените доставки не са между три регистрирани за целите на ДДС лица в три различни държави – членки, те не представляват и тристранни операции по чл.15 ЗДДС;

- при място на изпълнение на доставките на стоки на територията на страната по чл.17, ал.2 ЗДДС, решаващият орган също е приел, че те са облагаеми по чл.12, ал.1 вр. чл.66, ал.1, т.1 ЗДДС с данъчна ставка 20 на сто, респ. че резултатите данъчни периоди м.03, м.04, м.05.2008 г. за определени законосъобразно с ревизионния акт.

От събраните по делото писмени доказателства за спорните доставки се установява следното:

Представен е Договор № 1065/08/L, изготвен на английски език в [населено място] 13.12.2008 г. бланка на “E. R.” S. - Дилъри–износители на черни и цветни метали (оф-шорно) акционерно дружество, рег. № 1800869, Н. S., N. J., В. С., В. В, 4th floor, О. 77 – [населено място], Л., факсиран до [фирма] –Б., номер по ДДС[ЕИК], двустранно подписан и подпечатан от дружествата. С Договор № 1065/08/L, “E. R.” S., позовавайки се на постигнато помежду им споразумение от 13.02.2008 г. потвърждават, че **са закупили от [фирма] 80 – 100 МТ нарязан скрап** марка SS 304, с 5% максимум примеси, **на цена 1825.00 евро за МТ**, натоварен в камион в склада на А. Б.” ЕАД в Б.; с адрес на доставка - “C. L.” – Kipperstraße 11, D 44147 - D. – Г., ДДС № DE[ЕИК]; плащане – 100% в брой срещу фактура; време на доставка–първият камион–незабавно, а другите 3–4 камиона след получаване и верифициране на първата доставка.

Приложени са към Договор № 1065/08/L/13.02.2008 г. като неразделна негова

част **Общи условия (T. and C.)**, които предвиждат, че:

- Важат условия по последното издание на И., освен ако изрично не е изрично уговорено друго - т.2, буква "а";
- Продавачът гарантира, че доставените продукти отговарят на всички спецификации изисквания по договора, в т.ч. че по тях няма вредни, опасни или токсични елементи или радиация, както и че те отговарят на действащите екологични разпоредби, изисквания и стандарти – т.2, б."в";
- Рекламации за количеството и качеството или друго несъответствие ще правят, като за тях бъде уведомен ПРОДАВАЧЪТ в 10-дневен срок след пристигане на стоката на мястото на разтоварване или в **15-дневен срок след пристигане на стоката на посочения завод-потребител** – т.3;
- преди доставката КУПУВАЧЪТ следва да получи по надлежния ред и да притежава всички необходими държавни и други разрешителни/лицензи, задължителни или целесъобразни за нуждите на износа или друго изискване на ПРОДАВАЧА съгласно договора – т.5;
- приложими за всички договори между ПРОДАВАЧА и КУПУВАЧА ще е законодателството на Република К.; европейското материално право ще се прилага между страни от Европейския съюз – т.8;
- предвидено е, че кореспонденцията във връзка с договора може да се изпраща по факса или електронен път – т.10, б."а";
- изменения и допълнения в договора ще бъдат задължителни, ако са оформени писмено и са подписани от страните – т.10, б."б";
- нито една от страните не може да възлага права и претенции по договора без предварително писмено съгласие на другата страна – т.10, б."в".

Освен че Договор № 1065/08/L/13.02.2008 г. е двустранно подписан за [фирма] и "E. R." S., същият е регистриран в информационната система на

[фирма] на 21.02.2008 г. като **Поръчка за експорт № 607813** с нетна стойност 182 500 евро с **КУПУВАЧ** - “Е. R.” S., рег. № 1800869, Н. S., N. J., В. С., В. В, 4th floor, О. 77 – [населено място], Л. с **ПОЛУЧАТЕЛ** на експорта “С. L.” – Kipperstraße 11, D44147-D.-Г.; франкировка – CIP-D.; материал 501931; количество – 100 000 TN описание на стоката – скрап от неръждаема стомана – нетно тегло – 100 000 кг – л.450 от том II от делото.

В изпълнение на Договор № 1065/08/L/13.02.2008 г. са документирани следните доставки:

1. **Фактура № [ЕГН]/12.03.2008 г.**

За първата от процесните доставки е издадена **фактура № [ЕГН] на 12.03.2008 г.** “А. Б.” ЕАД с адрес - [населено място], [улица], ЕИК [ЕГН], ДДС (V.) № BG[ЕИК] като **ДОСТАВЧИК** на “Е. R.” S., Н. S., N. J., В. – L., ДДС (V.) рег. № LV 1800869 като **ПОЛУЧАТЕЛ**, с предмет - 19 780 кг неръждаем скрап с единична цена – 3569.39 лв., стойност – 70 602.53 лв. (36 098.50 €) с отбелязани камионите, на което е натоварен за превоз рег. [рег.номер на МПС] /рег. [рег.номер на МПС] , без начислен ДДС с основание за неначисляване – чл.163а, ал.2 ЗДДС (данъкът изискуем от получателя) и обща сума за плащане - **70 602.53 лв.** – л.451 от том II от делото. Тази фактура № [ЕГН]/12.03.2008 г. е издадена ръчно на български език на формуляр по чл.112, ал.1, т.1 вр. чл.114, ал.1 ЗДДС.

Едновременно автоматизирано е издадена на английски език издадена **invoice № [ЕГН]/12.03.2008 г.** по поръчка № 607813 с Експортен лиценз № 109/14.10.2004 г., референция Договор № 1065/081 с **ПРОДАВАЧ** (S.): “А. Б.” ЕАД - [улица], [населено място], Б., V. reg. № BG[ЕИК], **КУПУВАЧ** (B.) “Е. R.” S., Н. S., N. J., – [населено място], Л., V. reg. № L., **ПОЛУЧАТЕЛ** (C.) “С. L.” – Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г.; транспорт – с камион, дата на изпращане – 12.03.2008 г., място на изпращане – [населено място], Б.,

местоназначение “С. L.” – Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г.; страна на произход – Б. (BG), страна по дестинация – Г. (DE); описание на стоката – скрап от неръждаема стомана – камион рег. [рег.номер на МПС] /рег. [рег.номер на МПС] , количество – 19.780 МТ,

единична цена – 1 825 Е./МТ; стойност – 36 098.50 Е.; общо количество – 19.780 МТ и обща стойност - 36 098.50 Е.. Условието на доставка са – DDU - Kipperstraße 11, D 44147 – Д.. Начинът на плащане е 100% в брой срещу фактура, внесени в “П. Б.” – Клон С. по банкова сметка I. В. Р. 8050 1600 1708 81, В. С. 17080505, С. Р.. Тарифният код на стоката е 720 42 11 00. Формулярът за движение и проследяване на отпадъка е Зелен лист (G. list). Сертифициран е произход на стоката от Б.. I. № [ЕГН]/12.03.2008 г. е издаден (подписан и подпечатан) за [фирма] – л.1516 - 1518 от приложение № 5.

Според **Протокол № 296 (изх. № 670/12.03.2008 г.)**, издаден от Дозиметрична и инженерно - аерологична лаборатория [фирма] – [населено място] със Сертификат № И-802/10.12.2013 г. на Агенцията по ядрена радиология на 12.03.2008 г. в [населено място] са проведени замервания на скрап от неръждаема стомана–собственост на [фирма] – 19 780 кг, при които не са установени и регистрирани стойности на мощността на гама – радиацията над фоновата стойност и е удостоверено, че анализираното количество не е радиоактивно замърсено – л.441 – 443 от том II от делото.

Със **Сертификат № 1 (изх. № 671/12.03.2008 г.)** от Дозиметрична и инженерно-аерологична лаборатория [фирма] – [населено място] във връзка с доставката на скрап от неръждаема стомана с **ПРОДАВАЧ (S.): “А. Б.” ЕАД** - [улица], [населено място], Б. и **КУПУВАЧ (В.) “Е. Р.” S., Н. S., N. J., 19600,** [населено място], транспортиран с камион рег. [рег.номер на МПС] /ВР 5291 ЕА, с количество 19 780 кг е удостоверено, че съгласно Протокол № 296/12.03.2008 г. този скрап не е радиоактивен.

Издаден е **Зелен материал (G. М.)** с информацията по чл.11 от Регламент (Е.) № 269/93 на Съвета от 1 февруари 1993 година относно надзора и контрола върху превози на отпадъци в рамките на, за и от Европейската общност, предназначен да подпомогне проследяването на превоза на отпадъците по приложение II за оползотворяване, според който **ПРИТЕЖАТЕЛ (Н.)** е [фирма] - [улица], [населено място], Б. и **ПОЛУЧАТЕЛ (С.)** “С. L.” – Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г.; търговско описание на отпадъка – нарязан скрап от неръждаема стомана, количество – 19 870 кг насипно на камион рег. [рег.номер на МПС] / рег. [рег.номер на МПС] , типична разбивка; състав – отпадъчен скрап от неръждаема стомана (GA050) – 93 – 95%, друг отпадък и скрап от черни метали (GA090) – 3-5%, меден отпадък и скрап (GA1200) - 1-2%; видове дейности по безопасно оползотворяване – R4–рециклиране на метали/метални съединения; дата на доставка - 12.03.2008 г., местоназначение - Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г..

Формулярът Зелен материал (G. М.) е издаден от [фирма] – л.432 – л.434 от том II на делото.

Във връзка с транспортирането на отпадъка е изготвен Документът по образца по приложение VII към чл.18, ал.2 от Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и Съвета от 14 юни 2006 г. относно превоза на отпадъци (ОВ, L 190, 12.07.2006), със следната информация за тази пратка:

ЛИЦЕ, КОЕТО УРЕЖДА ПРЕВОЗЪТ: [фирма] - [улица], [населено място], Б.; **ПОЛУЧАТЕЛ:** “С. L.” – Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място], Г.; действително количество – 19 780 кг; действителна дата на превоза – 12.03.2008 г., **ПРЕВОЗВАЧ** – С. 96; вид на транспорта – камиони; Генератор на отпадъците: [фирма] - [улица], [населено място], Б.; Съоръжение за оползотворяване - “С. L.” – Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място], Г.; Операция по оползотворяване – R-4; обичайно описание – Скрап от неръждаема стомана; Идентификация на отпадъците: по приложение IX към

Базелската конвенция – В1010, О. код GA430, списък с отпадъци на ЕС – 16 01 17 & 16 02 16, национален код – 720 42 11 000; Изпращане от Б.; Транзит - Гърция–Италия-А.; Местоназначение–Г.. Този документ е издаден (подписан/подпечатан) от [фирма] – л.376 – 378 от том II от делото.

Превозът на тази пратка е по международна товарителница (CMR), издадена в [населено място] на 12.03.2008 г., според която **ИЗПРАЩАЧ (S.)** е [фирма] - [улица], [населено място], Б. и **ПОЛУЧАТЕЛ (C.)** е “С. L.” – Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място]–Г.; **ПРЕВОЗВАЧ** е [фирма] – [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК] с камион рег. [рег.номер на МПС] /BP 5291 EA; Разтоварен пункт - Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г.; Товарен пункт – [населено място], Б.; придружаващ документ – сертификат; товар – скрап от неръждаема стомана –статистически номер – 72042110, бруто тегло – 19 780 кг. Клетки № 22, 23 и 34 на товарителницата са подписани и подпечатани съответно от А. Б.” ЕАД – [населено място], Б., [фирма] – [населено място], Б. и “С. L.” – [населено място] – Г. - л.1515 от приложение № 5 към делото.

2. **Фактура № [ЕГН]/25.03.2008 г.**

За втората от процесните доставки е издадена **фактура № [ЕГН] на 25.03.2008 г.** “А. Б.” ЕАД с адрес - [населено място], [улица], ЕИК [ЕГН], ДДС (V.) № BG[ЕИК] като **ДОСТАВЧИК** на “Е. R.” S., H. S., N. J., B. – L., ДДС (V.) рег. № LV 1800869 като **ПОЛУЧАТЕЛ**, с предмет – 19.380 т неръждаем скрап; стойност – 69 174.77 лв. (35 368.50 €) с отбелязан камионите, на което е натоварен за превоз рег. № 3807 PA, без начислен ДДС, обща сума за плащане – **69 174.77 лв.** – л.453 от том II от делото. Фактура № [ЕГН]/25.03.2008 г. е издадена ръчно на български език на формуляр по чл.112, ал.1, т.1 вр. чл.114, ал.1 ЗДДС.

Едновременно автоматизирано е издадена на английски език **фактура (invoice)**

№ [ЕГН]/25.03.2008 г. по поръчка № 607813 с Експортен лиценз № 109/14.10.2004 г., референция Договор № 1065/081 с **ПРОДАВАЧ (S.): “А. Б.” ЕАД** - [улица], [населено място], Б., V. рег. № BG[EИК], **КУПУВАЧ (B.) “Е. R.” S., H. S., N. J.,** – [населено място], Л., V. рег. № L., **ПОЛУЧАТЕЛ (C.) “С. L.”** – Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г.; транспорт – с камион, дата на изпращане – 25.03.2008 г., място на изпращане – [населено място], Б., **местоназначение “С. L.” – Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г.;**

страна на произход – Б. (BG), страна по дестинация – Г. (DE); описание на стоката – скрап от неръждаема стомана – камион рег. [рег.номер на МПС] /BP 3807 EA, количество – 19.380 MT, единична цена – 1 825 E./MT; стойност – 35 3680.50 E.; общо количество – 19.380 MT и обща стойност - 35 368.50 E.. Според фактурата [фирма] запазва всички правото на собственост върху всички стоки до плащането им изцяло. Условията на доставка са – **DDU - Kipperstraße 11, D 44147 – D..** Начинът на плащане е 100% в брой срещу фактура, внесени в “П. Б.” – Клон С. по банкова сметка I. B. P. 8050 1600 1708 81, B. C. 17080505, S. P.. Тарифният код е 720 42 11 00. Посочено е, че формулярът за движение и проследяване на отпадъка като неопасен е Зелен лист (G. list). Сертифициран е произход на стоката от Б.. I. № [ЕГН]/25.03.2008 г. е издаден (подписана и подпечатан) за [фирма] – л.1509 - 1511 от приложение № 5 към делото.

Според **Протокол № 333 (изх. № 739/25.03.2008 г.)**, издаден от Дозиметрична и инженерно - аерологична лаборатория [фирма] – [населено място] със Сертификат № И-802/10.12.2013 г. на Агенцията по ядрена радиология на 25.03.2008 г. в [населено място] са проведени замервания на скрап от неръждаема стомана–собственост на [фирма] – 19 380 кг, при които не са установени и регистрирани стойности на мощността на гама – радиацията над фоновата стойност и е удостоверено, че анализираното количество не е радиоактивно замърсено – л.438–440 от том II от делото.

Със **Сертификат № 1 (изх. № 740/25.03.2008 г.)** от Дозиметрична и инженерно-аерологична лаборатория [фирма] – [населено място] във връзка с доставката на скрап от неръждаема стомана с **ПРОДАВАЧ (S.): “А. Б.” ЕАД** - [улица], [населено място], Б. и **КУПУВАЧ (B.) “Е. R.” S., H. S., N. J., 19600,** [населено място], транспортиран с камион рег. [рег.номер на МПС] /ВР 3807 ЕА, с количество 19 380 кг е удостоверено, че съгласно Протокол № 333/25.03.2008 г. този скрап от неръждаема стомана не е радиоактивен л.410–412 от том II от делото.

Издаден е **Зелен материал (G. M.)** с информацията по чл.11 от Регламент (Е.) № 269/93, според който **ПРИТЕЖАТЕЛ (H.)** е [фирма] - [улица], [населено място], Б. и **ПОЛУЧАТЕЛ (C.) “C. L.” – Kipperstraße 11, D 44147 –** [населено място] – Г.; търговско описание на отпадъка – нарязан скрап от неръждаема стомана, количество на отпадъците – 19 380 кг насипно на камион рег. [рег.номер на МПС] /ВР 3807 ЕА, типична разбивка; състав – отпадъчен скрап от неръждаема стомана (GA050) – 93 – 95%, друг отпадък и скрап от черни метали (GA090) – 3-5%, меден отпадък и скрап (GA1200) - 1-2%; дейности по безопасно изхвърляне/оползотворяване–R4–рециклиране на метали и метални съединения; местоназначение - Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г..
Формулярът е издаден от [фирма] – л.1381 от приложение № 5 към делото.

Във връзка с транспортирането на отпадъка е изготвен **Документът по образеца по приложение VII към чл.18, ал.2 от Регламент (ЕО) № 1013/2006** със следната информация за пратката: **ЛИЦЕ, КОЕТО УРЕЖДА ПРЕВОЗЪТ:** [фирма] - [улица], [населено място], Б.; **ПОЛУЧАТЕЛ:** “C. L.” – Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място], Г.; количество – 19 380 кг; дата на превоза – 25.03.2008 г., **ПРЕВОЗВАЧ** – С. 96; вид на транспорта – камиони; Генератор на отпадъците - [фирма] - [улица], [населено място], Б.; Съоръжение за оползотворяване - “C. L.” – Kipperstraße 11, D44147 – [населено място], Г.; Операция по оползотворяване – R-4; обичайно описание – Скрап от

неръждаема стомана; Идентификация на отпадъците: по приложение IX към Базелската конвенция – B1010, О. код GA430, списък с отпадъци на ЕС – 16 01 17 & 16 02 16, национален код – 720 42 11 000. Изпращане от Б.; Транзит–Гърция–Италия–А.; Местоназначение – Г.. Този документ е издаден (подписан/подпечатан) от [фирма] – л.379 – 381 от том II от делото.

Превозът на тази пратка е по **международна товарителница (CMR)**, издадена в [населено място], Б. на 25.03.2008 г., според която **ИЗПРАЩАЧ (S.)** е [фирма] - [улица], [населено място], Б., **ПОЛУЧАТЕЛ (C.)** е “С. L.” – Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г.; **ПРЕВОЗВАЧ** е [фирма] – [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК] с камион рег. [рег.номер на МПС] /BP 3807 EA; Разтоварен пункт - Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г.; Товарен пункт – [населено място], Б.; придружаващ документ – сертификат; товар – скрап от неръждаема стомана – статистически номер – 72042110, бруто тегло – 19 380 кг. Клетки № 22, 23 и 34 на товарителницата са подписани и подпечатани от А. Б.” ЕАД – [населено място], Б., респ. [фирма] – [населено място], Б. и “С. L.” – [населено място] – Г. – л.1507 от приложение № 5 към делото.

3. **Фактура № [ЕГН]/10.04.2008 г.**

За третата от процесните доставки е издадена **фактура № [ЕГН] на 10.04.2008 г.** “А. Б.” ЕАД с адрес - [населено място], [улица], ЕИК [ЕГН], ДДС (V.) № BG[ЕИК] като **ДОСТАВЧИК** на “Е. R.” S., Н. S., Л./“С. L.” — Г. като **ПОЛУЧАТЕЛ**; с предмет – 19.780 т алуминиев неръждаем скрап; стойност – 70 602.53 лв. (36 098.50 €), без начислен ДДС, обща сума за плащане – **70 602.53 лв.** – л.452 от том II от делото. Фактура № [ЕГН]/10.04.2008 г. е издадена ръчно на български език на формуляр по чл.112, ал.1, т.1 вр. чл.114, ал.1 ЗДДС.

Едновременно автоматизирано е издадена на английски език издаден **invoice №**

[ЕГН]/10.04.2008 г. по поръчка № 607813 с експортен лиценз № 109/14.10.2004 г., референция Договор № 1065/081 с **ПРОДАВАЧ (S.): “А. Б.” ЕАД** - [улица], [населено място], Б., V. рег. № BG[ЕИК], **КУПУВАЧ (B.) “Е. R.” S., Н. S., N. J.,** – [населено място], Л., V. рег. № L., **ПОЛУЧАТЕЛ (C.) “С. L.”** – Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г.; транспорт – с камион, дата на изпращане – 10.04.2008 г., място на изпращане – [населено място], Б., **местоназначение “С. L.” – Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г.;** страна на произход – Б. (BG), страна по дестинация – Г. (DE); описание на стоката – скрап от неръждаема стомана – камион рег. [рег.номер на МПС] /BP 5994 EA, количество – 19.780 MT,

единична цена – 1 825 Е./MT; стойност – 36 098.50 Е.; общо количество – 19.780 MT и обща стойност - 36 098.50 Е.. Условието на доставка са – DDU - Kipperstraße 11, D 44147 – Д.. Начинът на плащане е 100% в брой срещу фактура, внесени в “П. Б.” – Клон С. по банкова сметка I. В. Р. 8050 1600 1708 81, В. С. 17080505, S. Р.. Тарифният код е 720 42 11 00. Формулярът за движение и проследяване на отпадъка като неопасен е Зелен лист (G. list). Сертифициран е произход на стоката от Б.. I. № [ЕГН]/10.04.2008 г. е издаден (подписан и подпечатан) за [фирма] – л.1502 - 1504 от приложение № 5 към делото.

Според **Протокол № 406 (изх. № 901/10.04.2008 г.)**, издаден от Дозиметрична и инженерно - аерологична лаборатория [фирма] – [населено място] със Сертификат № И-802/10.12.2013 г. на Агенцията по ядрена радиология на 10.04.2008 г. в [населено място] са проведени замервания на скрап от неръждаема стомана–собственост на [фирма] – 19 780 кг, при които не са установени и регистрирани стойности на мощността на гама – радиацията над фоновата стойност и е удостоверено, че анализираното количество не е радиоактивно замърсено – л.444–446 от том II от делото.

Със **Сертификат № 1 (изх. № 902/10.04.2008 г.)** от Дозиметрична и

инженерно-аерологична лаборатория [фирма] – [населено място] във връзка с доставката на скрап от неръждаема стомана с **ПРОДАВАЧ (S.): “А. Б.” ЕАД** - [улица], [населено място], Б. и **КУПУВАЧ (B.) “Е. R.” S., Н. S., N. J., 19600**, [населено място], транспортиран с камион рег. [рег.номер на МПС] /BP 5994 ЕА, с количество 19 780 кг е удостоверено, че съгласно Протокол № 406/10.04.2008 г. този скрап от неръждаема стомана не е радиоактивен л.416–418 от том II от делото.

Издаден е **Зелен материал (G. М.)** с информацията по чл.11 от Регламент (Е.) № 269/93, според който **ПРИТЕЖАТЕЛ (Н.)** е [фирма] - [улица], [населено място], Б. и **ПОЛУЧАТЕЛ (С.) “С. L.” – Kipperstraße 11, D 44147** – [населено място] – Г.; търговско описание на отпадъка – нарязан скрап от неръждаема стомана, количество на отпадъците – 19 780 кг насипно на камион рег. [рег.номер на МПС] /BP 5994 ЕА, типична разбивка; състав – отпадъчен скрап от неръждаема стомана (GA050) – 93 – 95%, друг отпадък и скрап от черни метали (GA090) – 3-5%, меден отпадък и скрап (GA1200) - 1-2%; дейности по безопасно изхвърляне/оползотворяване–R4–рециклиране на метали и метални съединения; местоназначение - Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г.. Формулярът е издаден от [фирма] – л.435-437 от приложение № 5 към делото.

Във връзка с транспортирането на отпадъка е изготвен **Документ по образеца по приложение VII към чл.18, ал.2 от Регламент (ЕО) № 1013/2006** със следната информация за тази пратка: **ЛИЦЕ, КОЕТО УРЕЖДА ПРЕВОЗЪТ:** [фирма] - [улица], [населено място], Б.; **ПОЛУЧАТЕЛ:** “С. L.” – Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място], Г.; количество – 19 780 кг; дата на превоза – 10.04.2008 г., **ПРЕВОЗВАЧ** – С. 96; вид на транспорта – камиони; Генератор на отпадъците: [фирма] - [улица], [населено място], Б.; Съоръжение за оползотворяване - “С. L.” – Kipperstraße 11, D44147–гр. Д., Г.; Операция по оползотворяване – R-4; обичайно описание – Скрап от неръждаема стомана; Идентификация на отпадъците: по приложение IX към Базелската конвенция –

B1010, О. код GA430, списък с отпадъци на ЕС – 16 01 17 & 16 02 16, национален код – 720 42 11 000; като Изпращане от Б.; Транзит–Гърция–Италия–А.; Местоназначение – Г.. Този документ е издаден (подписан/подпечатан) от [фирма] – л.429 л.431от том II на делото.

Превозът на тази пратка е по **международна товарителница (CMR)**, издадена в [населено място], Б. на 10.04.2008 г., според която по този превоз **ИЗПРАЩАЧ (S.)** е [фирма] - [улица], [населено място], Б. и **ПОЛУЧАТЕЛ (С.)** е “С. L.” – Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г.; **ПРЕВОЗВАЧ** е [фирма] – [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК] с камион рег. [рег.номер на МПС] /BP 5994 EA; Разтоварен пункт - Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г.; Товарен пункт–гр. П., Б.; придружаващ документ – сертификат; товар – скрап от неръждаема стомана–статистически номер – 72 04 21 10, бруто тегло – 19 780 кг. Клетки № 22, 23 и 34 на товарителницата са подписани и подпечатани от А. Б.” ЕАД – [населено място], Б., респ. [фирма] – [населено място], Б. и “С. L.” – [населено място] – Г. – л.1500 от приложение № 5 към делото.

4. **Фактура № 80000000107/12.05.2008 г.**

За четвъртата процесна доставка е издадена **фактура № [ЕГН] на 12.05.2008 г.** “А. Б.” ЕАД с адрес - [населено място], [улица], ЕИК [ЕГН], ДДС (V.) № BG[ЕИК] като **ДОСТАВЧИК** на “Е. R.” S., Н. S., Л./“С. L.” като **ПОЛУЧАТЕЛ**; предмет – 21.640 т алуминиев скрап от неръждаема стомана; стойност – 77 241.59 лв. (39 493 €), без начислен ДДС, обща сума за плащане – **77 241.59 лв.** – л.454 от том II. Фактура № [ЕГН]/12.05.2008 г. е издадена ръчно на български език на формуляр по чл.112, ал.1, т.1 вр. чл.114, ал.1 ЗДДС.

Едновременно автоматизирано е издадена на английски език издаден **invoice № [ЕГН] от дата 12.05.2008 г.** по поръчка № 607813 с Експортен лиценз № 109/14.10.2004 г., референция Договор № 1065/081 с **ПРОДАВАЧ (S.): “А. Б.”**

ЕАД - [улица], [населено място], Б., V. рег. № BG[ЕИК], **КУПУВАЧ** (В.) “Е. R.” S., H. S., N. J., – [населено място], Л., V. рег. № L., **ПОЛУЧАТЕЛ** (С.) “С. L.” – Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г.; транспорт – с камион, дата на изпращането – 10.04.2008 г., място на изпращане – [населено място], Б., **местоназначение “С. L.” – Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г.;** страна на произход – Б. (BG), страна по дестинация – Г. (DE); описание на стоката – скрап от неръждаема стомана – камион рег. [рег.номер на МПС] /BP 5994 ЕА, количество – 21.640 МТ, единична цена – 1 825 Е./МТ; стойност – 39 493 Е.; общо количество – 21.64 МТ и обща стойност – 39 493 Е..

Условията на доставка са – DDU - Kipperstraße 11, D 44147 – Д.. Начинът на плащане е 100% в брой срещу фактура, внесени в “П. Б.” – Клон С. по банкова сметка I. В. Р. 8050 1600 1708 81, В. С. 17080505, S. Р.. Тарифният код е 720 42 11 00. Формулярът за движение и проследяване на отпадъка като неопасен е Зелен лист (G. list). Сертифициран е произход на стоката от Б.. I. № [ЕГН]/12.05.2008 г. е подписан и подпечатан за [фирма] – л.1354-1356 от приложение № 4 към делото.

Според **Протокол № 418 (изх. № 943/12.05.2008 г.)**, издаден от Дозиметрична и инженерно - аерологична лаборатория [фирма] – [населено място] със Сертификат № И-802/10.12.2013 г. на Агенцията по ядрена радиология на 12.05.2008 г. в [населено място] са проведени замервания на скрап от неръждаема стомана–собственост на [фирма] – 19 780 кг, при които не са установени и регистрирани стойности на мощността на гама – радиацията над фоновата стойност и е удостоверено, че анализираното количество не е радиоактивно замърсено – л.1349 от приложение № 4.

Със **Сертификат № 1 (изх. № 944/12.05.2008 г.)** от Дозиметрична и инженерно-аерологична лаборатория [фирма] – [населено място] във връзка с доставката на скрап от неръждаема стомана с **ПРОДАВАЧ** (S.): “А. Б.” ЕАД - [улица], [населено място], Б. и **КУПУВАЧ** (В.) “Е. R.” S., H. S., N. J., 19600,

[населено място], транспортиран с камион рег. [рег.номер на МПС] /BP 3955 ЕА, с количество 21 640 кг е удостоверено, че съгласно Протокол № 418/12.05.2008 г. този скрап от неръждаема стомана не е радиоактивен л.413–415 от том II от делото.

Издаден е **Зелен материал (G. М.)** с информацията по чл.11 от Регламент (Е.) № 269/93, според който ПРИТЕЖАТЕЛ (Н.) е [фирма] - [улица], [населено място], Б. и ПОЛУЧАТЕЛ (С.) “С. L.” – Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г.; търговско описание на отпадъка – нарязан скрап от неръждаема стомана, количество на отпадъците – 21 640 кг насипно на камион рег. [рег.номер на МПС] /BP 5994 ЕА, типична разбивка; състав – отпадъчен скрап от неръждаема стомана (GA050) – 93 – 95%, друг отпадък и скрап от черни метали (GA090) – 3-5%, меден отпадък и скрап (GA1200) - 1-2%; дейности по безопасно изхвърляне/оползотворяване–R4–рециклиране на метали и метални съединения; местоназначение - Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г.. Формулярът е издаден от [фирма] – л.1357 от приложение № 4 към делото.

Във връзка с транспортирането на отпадъка е изготвен **Документът по образца по приложение VII към чл.18, ал.2 от Регламент (ЕО) № 1013/2006** със следната информация за тази пратка ЛИЦЕ, КОЕТО УРЕЖДА ПРЕВОЗЪТ: [фирма] - [улица], [населено място], Б.; ПОЛУЧАТЕЛ: “С. L.” – Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място], Г.; количество – 19 780 кг; дата на превоза – 12.05.2008 г., ПРЕВОЗВАЧ – С. 96; вид на транспорта – камиони; Генератор на отпадъците: [фирма] - [улица], [населено място], Б.; Съоръжение за оползотворяване - “С. L.” – Kipperstraße 11, D44147–гр.Д., Г.; Операция по оползотворяване – R-4; обичайно описание – Скрап от неръждаема стомана; Идентификация на отпадъците: по приложение IX към Базелската конвенция – B1010, О. код GA430, списък с отпадъци на ЕС – 16 01 17 & 16 02 16, национален код – 720 42 11 000; като Изпращане от Б.; Транзит–Гърция–Италия–А.; Местоназначение – Г.. Този документ е издаден

(подписан/подпечатан) от [фирма].

Превозът на тази пратка е по **международна товарителница (CMR)**, издадена в [населено място], Б. на 12.05.2008 г., според която по този превоз **ИЗПРАЩАЧ (S.)** е [фирма] - [улица], [населено място], Б. и **ПОЛУЧАТЕЛ (C.)** е “С. L.” – Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г.; **ПРЕВОЗВАЧ** е [фирма] – [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК] с камион рег. [рег.номер на МПС] /BP 3955 ЕА; Разтоварен пункт - Kipperstraße 11, D 44147 – [населено място] – Г.; Товарен пункт–гр. П., Б.; придружаващ документ – сертификат; товар – скрап от неръждаема стомана–статистически номер – 72042110, бруто тегло – 21 640 кг. Клетки № 22, 23 и 34 на товарителницата са подписани и подпечатани от А. Б.” ЕАД –гр. П., Б., респ. [фирма] – [населено място], Б. и “С. L.” – [населено място] – Г. – л.1494 от приложение № 5 към делото.

5. Дебитно известие № 800000000109/16.05.2008 г.

С Дебитно известие № 800000000109/16.05.2008 г., издадено от “А. Б.” ЕАД с адрес - [населено място], [улица], ЕИК [ЕГН], ДДС (V.) № BG[ЕИК] като **ДОСТАВЧИК** на “Е. R.” S., Н. S., Л. като **ПОЛУЧАТЕЛ** увеличена цената на скрап за неръждаема стомана, продаден по издадените помежду им фактура № 800000000086/12.03.2008 г., фактура № 800000000093/25.03.2008 г., фактура № 800000000098/10.04.2008 г. и фактура № 800000000105/12.05.2008 г. с 9 779.18 лв. (5 000 €) без начисляване на ДДС на основание чл.163а, ал.2 ЗДДС с крайна сума за плащане – 9 779.15 лв. – л.456 от том II на делото. Това дебитно известие е издадено ръчно на български език.

Автоматизирано на английски език е издадено и Дебитно известие (D. N.) № [ЕГН]/16.05.2008г. от “А. Б.” ЕАД с адрес - [населено място], [улица], ДДС № BG[ЕИК] като **ПРОДАВАЧ** на “Е. R.” S., Н. S., Л. като **КУПУВАЧ**, с което съобразно постигната тяхна договореност за определяне на окончателната цена на четирите пратки от скрап 3044 SS, **транспортирани до “С.”**, е увеличена с

1250 € цената по фактура № 80000000086/12.03.2008 г., фактура № 80000000093/25.03.2008 г., фактура № 80000000098/10.04.2008 г. и фактура № 80000000105/12.05.2008 г. с обща дебитна стойност - 5 000 € - л.1190 – л.1192 от приложение № 5 към делото.

Общата стойност по фактури № 80000000086/12.03.2008 г., фактура № 80000000093/25.03.2008 г., фактура № 80000000098/10.04.2008 г. и фактура № 80000000105/12.05.2008 г. и дебитно известие № [ЕГН]/16.05.2008 г., възлизаща на **152 008.50 €** е заплатена от **“Е. R.” S.** с два превода по банкова сметка I. B. P. 8050 1600 1708 81 на **[фирма]** в [фирма], като първият превод е за сумата от **107 553 €** от 24.04.2008 г., видно от банково извлечение № 135/30.04.2008 г. на л.1367 от приложение № 5 към делото, а вторият превод е за сумата от **44 771 €** от 18.06.2008 г., видно от банково извлечение № 144/24.06.2008 г. на л.1345 от приложение № 4 към делото.

От получените в процедурата за обмен на информация по Регламент (ЕО) № 1798/2003 документи от германската администрация се установява:

- С писмо на **“С. Н.” G.** от 24.05.2011 г. до данъчната администрация на С. Р. – В., заведено с вх. № 4SST/27.05.2011 г. в отговор на питане за дейността на дъщерното дружество на холдинга е потвърдено, че **“С. L. D.” G.** е **закупувало стоки от “Е. R.” S.** – Л. през периода 01.03.2008 г. – 31.07.2008 г. Реализирани са няколко доставки от този доставки. В повечето договори е предвидено 90% от предварителната сума на фактурите да се дължи при изпратени по факс документи, а остатъкът -след постъпване на стоката и одобряване. **“Е. R.” S.** е издавала за предварително плащане и обмיתяване проформа фактури, като е договорен методът на заверена сметка – след осъществено постъпването на стоката и нейно одобряване, **“Е. R.” S.** получавал от **“С. L. D.” G.** заверяване на сметката, а след това и плащане на остатъка. Реализирани са две групи доставки. Първата е на доставки от територия *на трета страна*, стоките по които пристигат, без да са обмитени в **“С. L. D.” G.** Втората група са доставки

ех Б., при което е извършено заверяване на сума по сметка 62344 от 79 062.80 EUR, заверяване на сума по сметка 62531 от 40 036.40 EUR, заверяване на сума по сметка 63324 от 42 739 EUR, общо 161 838.20 Е.. Приложени са първични документи за тези доставки;

- С **Тегловен билет № 79458/Е/17.03.2008 г.** са удостоверени извършени от “С. L. D.” G. на тази дата две претегления на **доставен от “Е. R.” S. - Н. S., N. J., В. С., В. В, 4th floor, О. 77 – [населено място], Л. с камион с рег. [рег.номер на МПС] – скрап 19 870 кг** вид № 1020 – описание CrNi – натрошен – л.382 – л.383 от том II на делото;

- С **Тегловен билет № 79895/Е/31.03.2008 г.** са удостоверени извършени от “С. L. D.” G. на тази дата две претегления на **доставен от “Е. R.” S. - Н. S., N. J., В. С., В. В, 4th floor, О. 77 – [населено място], Л., камион с рег. [рег.номер на МПС] – скрап 19 360 кг** вид № 1020 – описание CrNi – натрошен - л.384 – л.385 от том II на делото;

- От “С. L. D.” G. са издали **Кредитно известие № 62344/09.04.2008г. на “Е. R.” S.-Н. S., N. J., В. С., В. В, 4th floor** въз основа на договор за покупка № 14292/31.10.2007 г. за доставка № 79458/17.03.2008 г. с камион рег. [рег.номер на МПС] – скрап **19 870 кг** скрап и № 79895/31.03.2008 г. с камион с рег. [рег.номер на МПС] – скрап **19 360 кг**, общо **39 140 кг** на цена от **2.020 Е./кг** на обща стойност **79 062 Е.** – без начисляване на ДДС като данъчно-освободена доставка от трета страна при **плащане с банков превод** по сметка в В. В. S.–Б. на **“Е. R.” SAL- Н. S., N. J., В. С.** – л.386 – л.388 от том II на делото;

- От **Банково извлечение реф. № [ЕГН]/10.04.2008 г.** от Д. В. на 10.04.2008 г. е видно, че “С. L. D.” G. са превели по сметка на **“Е. R.” S.-Н. S., N. J., В. С.** в В. В. S.–Б. сумата от **79 062 Е.** по Кредитно известие № 62344/09.04.2008 г. – л.389 и л.390 от том II на делото;

- С **Тегловен билет № 80886/Е/16.04.2008 г.** са удостоверени извършени от “С. L. D.” G. на тази дата две претегления на **доставен от “Е. R.” S. - Н. S., N. J., В. С., В. В, 4th floor, О. 77** – [населено място], Л. с камион с рег. [рег.номер на МПС] А – скрап **19 870 кг** вид № 1020 – описание CrNi – натрошен – л.391 – л.393 от том II на делото;

- От “С. L. D.” G. са издали **Кредитно известие № 62531/21.04.2008 г.** на “Е. R.” S.-Н. S., N. J., В. С., В. В, 4th floor въз основа на договор за покупка № 15138/05.03.2008 г. за доставка № 80886/16.04.2008 г. с камион рег. [рег.номер на МПС] – скрап **19 820 кг** на цена от 2.020 Е./кг на обща стойност 40 036.40 Е. – без начисляване на ДДС като данъчно-освободена доставка от трета страна при **плащане с банков превод** по сметка в В. В. S.–Б. на “Е. R.” SAL- Н. S., N. J., В. С. – л.393–395 от том II на делото;

- От **Банково извлечение реф. № [ЕГН]/05.05.2008 г.** от D. В. на 08.05.2008 г. е видно, че “С. L. D.” G. са превели по сметка на “Е. R.” S.-Н. S., N. J., В. С. в В. В. S.–Б. сумата от 40 036.40 EUR по Кредитно известие № 62531/21.04.2008 г.– л.396 и л.397 от том II на делото;

- С **Тегловен билет № 82415/Е/17.05.2008 г.** са удостоверени извършени от “С. L. D.” G. на тази дата две претегления на **доставено от “Е. R.” S. - Н. S., N. J., В. С., В. В, 4th floor, О. 77** – [населено място], Л. с камион с рег. [рег.номер на МПС] – скрап **21 640 кг** вид № 1020 – описание CrNi – натрошен – л.398 – л.399 от том II на делото;

- От “С. L. D.” G. са издали **Кредитно известие № 63324/17.06.2008 г.** на “Е. R.” S.-Н. S., N. J., В. С., В. В, 4th floor въз основа на договор за покупка № 15138/05.03.2008 г. за доставка № 80886/16.04.2008 г. с камион рег. № BP 70293 AT – скрап **21 640 кг** на цена от 2.020 Е./кг на обща стойност **42 739 Е.** – без начисляване на ДДС като данъчно-освободена доставка от трета страна при **плащане с банков превод** по сметка в В. В. S.–Б. на “Е. R.” SAL- Н. S.,

N. J., B. C. – л.400–401 от том II на делото;

- От **Банково извлечение реф. № [ЕГН]/18.06.2008 г.** от D. B. на 18.06.2008 г. е видно, че “C. L. D.” G. са превели по сметка на “E. R.” S.-H. S., N. J., B. C. в B. B. S.–Б. сумата от 40 036.40 EUR по Кредитно известие № 63324 – л.403 и л.404 от том II на делото;

- Изпратените от “C. L.” G. копия от CMR товарителници от 12.03.2008 г., 26.02008 г., 10.04.2008 г. и 12.05.2008 г. са идентични с тези, представени от ревизираното лице по производството – л.1417, 1415, 1411 и 1407 от приложение № 5 към делото.

- Потвърдено е от “C. H.” G., че в горните случаи заверени сума по сметка – предварителни фактури на “E. R.” S. не са налице; според CMR товарителниците, стоките са с произход от Б.; издадените кредитни известия са отчетни документи за извършване на преводите; авансови плащания в случая не са налице; данък за тези доставки не е начислен, тъй като “E. R.” S. не е представило ДДС идентификационен номер на страната на произход.

При тази фактическа обстановка, съдът от правна страна прие:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна – ревизираното юридическо лице срещу издаден му ревизионен акт в част, за която е обжалван по административен ред съгласно чл.156, ал.2 ДОПК, но не е отменен по чл.156, ал.3 ДОПК, а е потвърден с постановеното на основание чл.155, ал.2 ДОПК Решение № 490/19.03.2014 г. То е съобщено по чл.148 ДОПК на [фирма] на 26.03.2014 г. Броен оттогава 14-дневният срок по чл.156, ал.1 ДОПК изтича на 09.04.2014 г., съдебната жалба, депозирана чрез Дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП с вх. № 53-04-377 /07.04.2014 г., е без просрочие по чл.151, ал.1 ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

РА №[ЕИК]/06.12.2013г. е издаден в ревизионно производство, образувано

съгласно чл.112, ал.1 ДОПК със ЗВР № 1006393 на 30.07.2010 г., което към 01.01.2013 г. е висящо, поради което съгласно на § 35, ал.1 от ПЗР на ЗИДДОПК (ДВ, бр.82 от 2012 г.) е следвало да се *довърши по процесуалния ред*, в сила при образуването му, без оглед на внесените в него със ЗИДДОПК (ДВ, бр.82 от 2012 г.) изменения и допълнения, в сила от 01.01.2013 г. Тъй като преходното правило на § 35, ал.1 от ПЗР на ЗИДДОПК (ДВ, бр.82 от 2012 г.) е максимално общо формулирано, то важи за всички ревизионни производства, които при влизането му в сила са започнали, но все още не са приключили, без оглед на предмета им, задължените лица, срещу които се провеждат и фазата, на която се намират.

Достатъчно е да са *образувани* и да са *висящи*. За всички тях, § 35, ал.1 от ПЗР на ЗИДДОПК (ДВ, бр.82 от 2012 г.) резервира изцяло реда, в сила до 01.01.2013 г., с всичките съставни негови компоненти, в т.ч. процедурата по чл.119, ал.2 ДОПК (ДВ, бр.105 от 2005 г.) за определяне на органа по приходите, компетентен да издаде ревизионен акт със заповед на органа по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК, възложил ревизията. Същото преходно правило на § 35, ал.1 от ПЗР на ЗИДДОПК (ДВ, бр.82 от 2012 г.) изключва за тези заварени ревизионни производства изменението по § 4, т.1 ЗИДДОПК (ДВ, бр.82 от 2012 г.) в алинеи 2 и 3 на чл.119 ДОПК, което да нови ревизионни производства възлага компетентността по издаване на ревизионния акт на органа, който е възложил ревизията, и ръководителя ѝ, без да изисква допълнително нарочно оправомощаване. При спазване на § 35, ал.1 от ПЗР на ЗИДДОПК (ДВ, бр.82 от 2012 г.), РА №[ЕИК]/06.12.2013 г. е издаден от З. Н. М. на длъжност главен инспектор по приходите, определена на основание чл.119, ал.2 ДОПК (ред. – до изм., ДВ, бр.82 от 2012 г.) със З. № К-1305994/08.10.2013 г. от Г. М. В. - Н. на длъжност началник сектор “Ревизии” Дирекция “Контрол” при ТД на НАП–С.. Последната, без да е органът, възложил ревизията със ЗВР № 1006393/30.07.2010 г., поради структурни промени в НАП със Заповед №

РД-01-1358#18/01.11.2012 г.

на директора на ТД на НАП – С. на основание чл.11, ал.1, т.1 ЗНАП е натоварена с функциите да издаде заповед по чл.119, ал.2 ДОПК (ред. – до изм., ДВ, бр.82 от 2012 г.), с която да определи органа, който да издаде ревизионен акт в това конкретно ревизионно производство. Така З. № К-1305994/08.10.2013 г. изхожда от орган, изрично овластен с функциите по чл.119, ал.2 ДОПК (ред. – до изм., ДВ, бр.82 от 2012 г.), които чрез нея надлежно е упражнил, определяйки З. Н. М. на длъжност главен инспектор по приходите като орган, компетентен да издаде ревизионен акт от извършената ревизия на [фирма]. Предвид валидността на З. № К-1305994/08.10.2013 г., с нея изискуемата се от чл.119, ал.2 ДОПК (ред. – до изм., ДВ, бр.82 от 2012 г.) вр. § 35 от ПЗР на ЗИДДОПК (ДВ, бр.82 от 2012 г.) компетентност е надлежно учредена и без да има надхвърляне на границите ѝ е редовно осъществена с РА №[ЕИК]/06.12.2013 г. от орган по приходите по чл.118, ал.2 ДОПК вр. чл.7, ал.1, т.4 ЗНАП, по начин, изключващ неговата нищожност.

РА №[ЕИК]/06.12.2013 г. е издаден в предписаната от чл.120, ал.1, пр.1 ДОПК писмена форма, по образца по чл.120, ал.3 ДОПК и в оспорената част притежава всички задължителни реквизити по чл.120, ал.1, пр.2, т.1 – 8 ДОПК, в т.ч. надлежни мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна установените с него задължения по ЗДДС с акцесорните им лихви за забава по ЗЛДТДПДВ при аргументирано обсъждане на депозираното от ревизирано лице възражение по чл.117, ал.5 ДОПК и кореспондираща разпоредителна част като данъчни периоди, начин на формиране на резултатите за всеки един от тях и размерите им. Основания за формална незаконосъобразност на РА №[ЕИК]/06.12.2013 г. не са налице.

Ревизионното производство е образувано в срока по чл.109, ал.1 ДОПК съгласно чл.112, ал.1 ДОПК със ЗВР № 1006393/30.07.2010 г., издадена от Ц. К. Н. на длъжност началник на сектор “Ревизии” при Дирекция “Контрол” на ТД

на НАП–С. на база възложените му със Заповед № РД-01-6/04.01.2010г. на директора на ТД на НАП–С. функции по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК. ЗВР № 1006393/30.07.2010 г. има съдържанието по чл.113, ал.1 ДОПК. Връчена е на ревизираното лице съгласно чл.113, ал.2 ДОПК. Определените с нея обхват на ревизията, срок за извършването ѝ и състав на ревизиращия екип са последващо изменени с нови заповеди за възлагане по чл.113, ал.3, изр.1 ДОПК - ЗВР № 1009497/03.11.2010 г. и ЗВР № 1305994/26.06.2013 г. от органи по приходите по чл.7, ал.1, т.4 ЗНАП, които макар да са различни от възложилия ревизията, са изрично оправомощени за издаването със Заповед № 7475/01.11.2010 г., респективно Заповед № РД-01-1358#18/01.11.2012 г. на директора на ТД на НАП–С.. Продължаването на срока на ревизията със ЗВР № 1009497/03.11.2010 г. от 09.08.2010 г. до 02.02.2011 г. е в съответствие с действалия тогава чл.114, ал.3 ДОПК (нова – ДВ, бр.107 от 2007 г., отм., бр.99 от 2011 г.), предвид проверяваните данни за ВОД, В. и/или доставки с място на изпълнение на територията на друга държава-членка на ЕС.

Спирането на ревизионното производство със Заповед № 1100058/02.02.2011 г. по чл.34, ал.1, т.2 ДОПК поради откритата процедура за обмен на информация по Регламент (ЕО) № 1798/2003 от 02.02.2011 г. до 26.06.2013 г. над 8 месеца не е нарушение, тъй като ограничението по чл.34, ал.8 ДОПК (нова – ДВ, бр.82 от 2012 г.), в сила от 01.01.2013 г. съгласно § 35, ал.1 от ПЗР на ДОПК не е приложимо. След възобновяване на ревизионното производство със Заповед № 1305993-В/26.06.2013 г., същото е приключило в последно определения срок за завършване на ревизията - 03.07.2013 г., без да се надхвърля максималната му 3-годишна продължителност по чл.114, ал.4 ДОПК. Писмените доказателства за спорните доставки са предоставени от ревизираното лице в изпълнение на ИПДПОЗЛ № 1453-00-12177/08.09.2009г. по реда на чл.37, ал.3, чл.53 и чл.56, ал.1 ДОПК. Друга част от документите са проверени от ревизиращия екип на място в [фирма] съгласно чл.115, ал.1 и 2 ДОПК. За изясняване

обстоятелствата, при които са извършени доставките и характера им е отправена молба за информация по чл.5 от Регламент (ЕО) № 1798/2003, като полученият отговор на германската данъчна администрация реф. № E_BG_DE_20110202_006802_R.xml ведно с предоставените документи от “С. L.–D.” Г. са включени в преписката предвид признатата им с чл.42 от Регламент (ЕО) № 1798/2003 доказателствена сила.

Служебно за взети предвид съгласно чл.37, ал.1, изр.1 ДОПК подадените от [фирма] СД вх. № 14000920793/12.04.2008г. за м.03.2008 г., СД вх. № [ЕГН]/14.05.2008 г. за м.04.2008 г. и СД вх. № 14000924205/13.06.2008г. за м.05.2008 г. ведно с приложените към тях отчетни регистри. Тази доказателствена съвкупност е редовна формирана чрез законосъобразно извършени от ревизиращите органи по приходите процесуални действия и е достатъчна за изясняване на фактите от значение за случая съгласно чл.2, ал.1 и чл.3, ал.1 ДОПК. За резултатите от ревизията в 14-дневния срок от завършването ѝ на 03.07.2014 г. на основание чл.117, ал.1 ДОПК е съставен РД № 1305994/17.07.2013 г., чието съдържание отговаря на предписаното от чл.117, ал.2, т.1 - 10 ДОПК; приложени са като неразделна част събраните от ревизията доказателства по чл.117, ал.3 ДОПК; след връчването на РД № 1305994/17.07.2013 г. по чл.117, ал.4 ДОПК по искане на ревизираното лице по чл.117, ал.5, изр.2 ДОПК е удължен срокът за писмено възражение по чл.117, ал.5, изр.1 ДОПК срещу ревизионния доклад. РА №[ЕИК]/06.12.2013 г. е издаден в 14-дневен срок след депозиране на това Възражение № 1453-00-10336/22.11.2013 г. от [фирма] съгласно чл.119, ал.2 ДОПК (ред. – до изм., ДВ, бр.82 от 2012 г.). В своята цялост ревизионното производство е проведено при спазване на приложимите процесуалноправни разпоредби без съществени нарушения, които да водят до незаконосъобразност на РА №[ЕИК]/06.12.2013 г. в оспорената част.

[фирма] е данъчно задължено лице по чл.3, ал.1 ЗДДС, установено на

територията на страната, което извършва облагаеми доставки по чл.12, ал.1 ЗДДС с регистрация по ЗДДС по негов избор съгласно чл.101, ал.1 ЗДДС от 27.05.2005 г. В качеството си на регистрирано по този закон лице, [фирма] е декларирало по чл.125, ал.1 ЗДДС (ред. – до изм., ДВ, бр.105 от 2014 г.) с подадените в ТД на НАП – С. СД за ДДС вх. № 14000920793/12.04.2008 г., вх. № [ЕГН]/14.05.2008 г. и вх. № 14000924205/13.06.2008 г. с приложените към тях дневници за продажби по чл.124, ал.1, т.1 вр. ал.2 ЗДДС съответно за данъчните периоди м.03, м.04 и м.05.2008 г. доставки към “Е. R.” S. – [населено място], Л. на скрап от неръждаема стомана по фактура № 800000000086/12.03.2008 г., фактура № 800000000093/25.03.2008 г., фактура № 800000000098/10.04.2008 г., фактура № 800000000107/12.05.2008 г., подлежащи на облагане по глава трета от ЗДДС с нулева ставка данъка - доставки на стоки, които се изпращат или превозват извън територията на страната до трета страна или територия. Това тяхно деклариране не е последващо коригирано по реда на чл.126 ЗДДС като погрешно вследствие неотразени или неправилно отразени документи в отчетните регистри по чл.124, ал.1, т.1 вр. ал.2 ЗДДС.

Законосъобразно ревизията е приела, че нормативните предпоставки за такава нулева тяхна облагаемост не са изпълнени.

Облагаемите доставки с нулева ставка на данъка по глава трета от ЗДДС са изрично и изчерпателно уредени в разпоредбите от чл.28 до чл.37 ЗДДС. Такива съгласно чл.28, т.1 и 2 ЗДДС (ред. – до изм., ДВ, бр.94 от 2010 г.) са **доставките на стоките, изпращани и превозвани извън територията на Общността** (от 01.01.2011 г. извън територията на Европейския съюз). Това са доставки на стоки, които се *изпращат или превозват от място на територията на страната до трета страна* или територия от или за сметка на доставчика – чл.28, т.1 ЗДДС или от името и за сметка на получателя, ако не е установен на територията на страната с изключение на стоките, които са предназначени за зареждане, оборудване и снабдяване на плавателни съдове и

въздухоплавателни средства, които се използват за спортни и развлекателни цели или лични нужди - чл.28, т.2 ЗДДС.

При прилагането на тази нулева облагаемост следва да се имат предвид легалните дефиниции, национални и европейски, на понятията от този данъчен режим. Така според § 1, т.1 от ДР на ЗДДС *“територия на страната”* е географската територия на Република Б., континенталният шеп и изключителната икономическа зона. По § 1, т.2 от ДР на ЗДДС *“територия на държава членка”* е територията на всяка държава–членка, за която се прилага Договорът за създаване на Европейската общност, посочена в чл.299 от същия без изброените в б.”а” и “б” от същия параграф техни територии. Според § 1, т.3 от ДР на ЗДДС (ред. – до изм., ДВ, бр.94 от 2010 г., в сила до 01.01.2011 г.) *“Общността”* или *“територия на Общността”* е територията на държавите-членки. Според по § 1, т.4 от ДР на ЗДДС *“трета територия”* или *“трета страна”* е всяка територия, различна от територията на държавите – членки. Последната законова дефиниция е доразвита с § 1, т.2 от ДР на ППЗДДС, според който *“трета страна”* е страна, която не попада в митическата територия на Общността, а според § 1, т.3 от ДР на ППЗДДС – *“трета територия”* е територия, която не е част от митическата територия на Общността, но е част от територията на Общността по § 1, т.3 от ДР на ЗДДС.

Тази национална уредба е в унисон с Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (редакция - ОВ, L 347, 11.12.2006, изм. L 384, 29.12.2006, L 346, 29.12.2007 и L 44, 29.02.2008), която регламентира хипотезите като **освобождавания при износ** по Дял IX, глава 6, при които държавите - членки освобождават по: **чл.146, ал.1, б.”а”** – *доставки на стоки, изпратени или превозени до местоназначение извън Общността от или за сметка на продавача; чл.146, ал.1, б.”б”* - *доставки на стоки, изпратени или превозени до местоназначение извън Общността от или за сметка на клиент,*

неустановен на съответната им територия без стоките, превозвания от самия купувач за оборудване, зареждане на гориво и провизии на плавателни съдове за развлечение и частни самолети или всякакви други превозни средства за лични нужди. За целите на прилагане на общата система на ДДС *“Общност”* и *“територия на Общността”* означава териториите на държавите-членки – чл.5, т.1 от Директива 2006/112/ЕО; *“държава-членка”* и *“територия на държава-членка”* означава територията на всяка държава-членка, за която е приложим Договорът за създаване на Европейската общност, в съответствие с чл.299 от същия, с изключение на териториите по чл.6 от директивата – чл.5, т.2 от Директива 2006/112/ЕО; *“трети територии”* означава териториите, посочени в чл.6 от директивата - чл.5, т.3 от Директива 2006/112/ЕО; *“трета страна”* означава всяка държава или територия, за която Договорът не е приложим - чл.5, т.4 от Директива 2006/112/ЕО.

Съгласно чл.131 от от Директива 2006/112/ЕО освобождаванията по Дял IX, глава 6, в т.ч. по чл.146 от Директива 2006/112/ЕО се прилагат, без да се засягат други общностни разпоредби и в съответствие с условията, които държавите – членки определят, за да се осигури правилно и ясно прилагане на тези освобождавания и да се предотврати всяко възможно отклонение от данъчно облагане, избягване на данъци и злоупотреби. На базата на чл.146 от Директива 2006/112/ЕО, с чл.37, ал.1 ЗДДС е предвидено, че документите, с които се удостоверява наличие на обстоятелствата по глава трета от ЗДДС се определят с правилника за прилагане на закона. Въз основа на тази делегация документите, с които се удостоверяват доставки по **чл.28, т.1 ЗДДС**, при които стоките се изпращат или превозват извън Общността до *трета страна*, са определени с **чл.21, ал.1, т.1 – 3 ППЗДДС** (ред. – до доп., ДВ, бр.6 от 2010 г. и изм., бр.10 от 2011 г.),

а документите, с които се удостоверяват доставки по **чл.28, т.2 ЗДДС**, при които стоките се изпращат или превозват до *трета територия* са посочени в **чл.21,**

ал.2, т.1 – 3 ППЗДДС (ред. – до доп., ДВ, бр.6 от 2010 г. и изм., бр.10 от 2011 г.). Правното значение на всички тях е определено в чл.37, ал.2, изр.1 ЗДДС, според който ако доставчикът не се снабди с документите по чл.37, ал.1 ЗДДС до изтичане на календарния месец, следващ този, през който данъкът е станал изискуем, разпоредбите на глава трета не се прилагат. Ако впоследствие доставчикът се снабди с документите по чл.37, ал.1 ЗДДС, чл.37, ал.2, изр.2 ЗДДС допуска да коригира резултата от прилагането на чл.37, ал.2, изр.1 ЗДДС по реда, определен с чл.39 ППЗДДС.

[фирма] признава в направеното по чл.117, ал.5, изр.1 ДОПК писмено възражение вх. № 1453-00-10336/22.11.2013 г. срещу РД № 1305994/17.07.2013 г., в подадената по реда на чл.152 и сл. ДОПК жалба вх. № 1453-00-826/27.01.2014 г. по описа на ТД на НАП – С., както и в депозираната по реда на чл.156 и сл. ДОПК жалба вх. № 53-04-377/07.04.2014 г. по описа на Дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП до съда срещу РА №[ЕИК]/06.12.2013 г., че отразяването на сумите от процесните доставки в СД за ДДС за м.03, м.04 и м.05.2008 г. в клетка № 14 – данъчна основа на доставки по глава трета от ЗДДС - доставки, изпращани или превозвани извън територията на Общността съставлявало техническа грешка. [фирма] признава, че реално стоките са били **транспортирани от [населено място], Б. до [населено място], Г., като движението им било само на територията на Общността.** [фирма] признава изрично и че митнически декларации по чл.37, ал.1 ЗДДС вр. чл.21, ал.1, т.1 ППЗДДС не са били представени, тъй като не се касаело за доставки по глава трета от ЗДДС, понеже стоките не били изпращани или превозвани извън Общността.

Тази позиция се поддържа по делото. В съответствие с нея въпреки дадените от съда изрични указания чл.171, ал.4 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК в с.з. на 29.07.2014 г. на [фирма] за представяне изискуемите се от чл.37, ал.1 ЗДДС вр. чл.21, ал.1 или 2 ППЗДДС документи за удостоверяване изпращането или

превозване на стоките от територията до трета страна по чл.28, ал.1 ЗДДС или до трета територия по чл.28, ал.2 ЗДДС, такива доказателства не се представиха по делото. Първо, не се удостоверява по реда на чл.37, ал.1 ЗДДС вр. чл.131 от Директива 2006/112/ЕО изпращане или превозване на стоките **от територията на страната** по § 1, т.1 от ДР на ЗДДС **с напускане на територията на Общността** по § 1, т.3 от ДР на ЗДДС вр. чл.5, т.1 от Директива 2006/112/ЕО **до територията на трета страна** по § 1, т.4 от ДР на ЗДДС вр. § 1, т.2 от ДР на ППЗДДС вр. чл.5, т.4 от Директива 2006/112/ЕО.

За стоките – предмет на процесните доставки не са изготвяни писмени митнически декларации, в които [фирма] да е вписан като износител и да се заверени от изходно митническо учреждение при изнасянето им от митническата територия на Общността съгласно чл.21, ал.1, т.1 ППЗДДС. Липсват всякакви документи за превоз на стоките по чл.21, ал.1, т.3 ППЗДДС до дестинация извън държава-членка. Наличните по делото CMR товарителници от 12.03.2008 г., 25.03.2008 г., 10.04.2008 г. и 12.05.2008 г. удостоверяват договори за международни автомобилни превози на товари по чл.50, ал.1 вр. чл.49, чл.50, ал.1, чл.53, ал.1 З. и чл.1, ал.1, чл.4, изр.1, чл.6 и чл.9 от CMR Конвенцията, но за транспортирането им по маршрут от Б., [населено място], [улица] като *товарен пункт* до Г., [населено място], Kipperstraße 11 като *разтоварен пункт*.

Изготвените от [фирма] *документи за превоз на отпадъци* по приложение VII към чл.18, ал.2 от Регламент (ЕО) № 1013/2006 от 12.03.2008 г., 25.03.2008 г., 10.04.2008 г. и 12.05.2008 г. удостоверяват за процесния скрап от неръждаема стомана, че държавата, от която се изпраща е Б., държавите, през които се транзитира са Гърция–Италия–А.; държавата, в която е крайното му местоназначение е Г.. В същите формуляри, които задължително съпровождат превоза на неопасни отпадъци съгласно чл.3, ал.2 вр. чл.18 от Регламент (ЕО) № 1013/2006 е удостоверено неговото транспортиране от [фирма]–гр.П.,

[улица] като *генератор/производител/първи събирач* на този скрап до “С. Л.” Г. - Г., [населено място], Kipperstraße 11 като *съоръжение за оползотворяване*. Тоест, всички тези налични по делото документи за превоз - общи за всички товари и специални за неопасни отпадъци при пълна кореспонденция на удостоверените с тях данни сочат на **вътрешнообщностно движение** на процесните стоки като изходен товарен пункт (Б., [населено място], [улица]), територии, през които са транзитирани (Гърция - Италия - А.) и като краен разтоварен пункт (Г., [населено място], Kipperstraße 11). Съответно, тези стоки не са нито изпращани, нито са превозвани извън Общността до Л. или до друга трета страна по § 1, т.4 от ДР на ЗДДС вр. § 1, т.3 от ДР на ППЗДДС вр. чл.5, т.4 от Директива 2006/112/ЕО.

Второ, не се удостоверява по реда на чл.37, ал.1 ЗДДС вр. чл.131 от Директива 2006/112/ЕО изпращане или превозване на стоките **от територията на страната** по § 1, т.1 от ДР на ЗДДС **с напускане на Общността** по § 1, т.3 от ДР на ЗДДС вр. чл.5, т.1 от Директива 2006/112/ЕО до която и да е от **трета територия** по § 1, т.3 от ДР на ППЗДДС вр. чл.5, т.3 вр. чл.6 от Директива 2006/112/ЕО – планината А., К. острови, С., М., Оландските острови, Англо-нормандските острови, остров Х., територията на Б., С., М., Л., К. д’Италия, италианските води на езерото Л.. Липсват фактури за такива доставки – чл.21, ал.2, т.1 ППЗДДС, документи за превоз с подобна дестинация—чл.21, ал.2, т.2 ППЗДДС и писмено потвърждение от получателя, че стоките са пристигнали на която и да е от посочените трети територии по чл.21, ал.2, т.3 ППЗДДС. Формираната доказателствена съвкупност сочи по еднозначен начин, че процесният скрап не е изпращан или превозен от място на територията на страната по § 1, т.1 от ДР на ЗДДС извън територията на Общността по § 1, т.3 от ДР на ЗДДС вр. чл.5, т.1 от Директива 2006/112/ЕС от името за сметка нито на доставчика, нито на получателя.

Изискванията за удостоверяване на доставките по чл.28 ЗДДС към трети страни

чрез *всички* посочени в чл.37, ал.1 ЗДДС вр. чл.21, ал.1, т.1 – 3 ППЗДДС документи, а на доставките към трети територии чрез документите по чл.37, ал.1 ЗДДС вр. чл.21, ал.2, т.1 – 3 ППЗДДС са в кумулативност. Ето защо, при положение, че [фирма] като доставчик не се е снабдил с всички тези задължителни документи до края на календарния месец, следващ този, през който данъкът е станал изискуем, или най-късно до 31.07.2008 г., съгласно чл.37, ал.2, изр.1 ЗДДС разпоредбите на глава трета от ЗДДС за тяхна облагаемост с нулева ставка на данъка не се прилагат. Понеже [фирма] не се е снабдил с документите и впоследствие декларирането на тези доставки по чл.125, ал.1 ЗДДС по глава трета от ЗДДС не може да се приравни по краен резултат на антиципирана корекция чл.37, ал.2, изр.2 ЗДДС. Стоките – предмет на тези доставки нито формално, нито фактически са изнесени извън Европейския съюз за трета страна или трета територия, което изключва освобождаването им от ДДС по чл.145, ал.1, б.”а” или “б” от Директива 2006/112/ЕО чрез тяхна облагаемост с нулева ставка на данъка по чл.28, т.1 или т.2 ЗДДС. На това основание прилагането на общата данъчна ставка от 20% по чл.66, ал.1, т.1 ЗДДС не е дерогирано.

Спорните доставки не са **ВОД**, нулево облагаеми по чл.53, ал.1 ЗДДС.

Исключена е тази им квалификация по чл.7, ал.2 ЗДДС, понеже стоките не са нови превозни средства, по чл.7, ал.3 ЗДДС, понеже не са акцизни, а по чл.7, ал.4 ЗДДС, защото не са обект на вътрешнообщностен трансфер.

Спори се по приложимостта на данъчния състав по **чл.7, ал.1 ЗДДС**, съгласно който **вътреобщностна доставка на стоки** е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика – регистрирано по този закон лице, или на получателя от територията на страната до територията на друга държава-членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава – членка. Националната разпоредба на чл.7, ал.1 ЗДДС транспонира

чл.138, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО, съгласно който държавите–членки освобождават доставката на стоки, които са изпратени или превозени до местоназначение извън съответната тяхна територия, но на територията на Общността, от или за сметка на продавача, или клиента, придобиващ стоките за друго данъчно задължено лице или за данъчно незадължено юридическо лице, действащо в това негово качество в държава–членка, различна от тази, в която е започнало изпращането или превоза на стоката. Екстраполирани, признаците на ВОД по цитираните норми в кумулативност са: а) **доставка на стоки** по чл.6, ал.1 ЗДДС и чл.14, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО; б) **физическо транспортиране** на стоките чрез изпращането или превозването им от територията на страната до територията на друга държава – членка; в) **доставчик** – регистрирано по ЗДДС лице; в) **получател** – данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, което действа в това свое качество в друга държава – членки и е регистрирано за целите на ДДС.

Съгласно чл.131 от Директива 2006/112/ЕО освобождаванията по глави 2 – 9 от Дял IX на Директива 2006/112/ЕО, в т.ч. ВОД по чл.138, ал.1, се прилагат при условията, определени от държавите-членки, за да гарантират правилно и ясно прилагане, и да предотвратят всяко възможно отклонение от данъчно облагане, избягване на данъци и злоупотреби. В съответствие с това, чл.53, ал.2 ЗДДС предвижда извършването на ВОД строго формализирано да се удостоверява с документите, определени с чл.45 ППЗДДС (ред.–до доп., бр.10 от 2011г.). В зависимост от подлежащите на установяване признаци на ВОД са обособени в две групи групи – първата: *документи за доставката* по **чл.45, т.1, б.”а”–“в” ППЗДДС** и втората: *документи, които доказват изпращане или транспортиране на стоките от територията на страната до територия на друга държава – членка* по **чл.45, т.2, б.”а” – “в” ППЗДДС**. Във всяка група, документите са алтернативни според особеностите на ВОД. В случая е неприложимо изискването по чл.53, ал.2 ЗДДС вр. чл.45, т.1, б.”б” ЗДДС за

представяне на протокол по чл.117, ал.2 ЗДДС, тъй като хипотезата не е на вътрешнообщностен трансфер по чл.7, ал.4 ЗДДС. Неприложимо също и изискването по чл.53, ал.2 ЗДДС вр. чл.45, т.1, б."б" ЗДДС за наличие на документ по чл.168, ал.8 ЗДДС, тъй като доставчикът не е физическо лице, което не е едноличен търговец, нерегистриран по ЗДДС.

Остава доставката да се удостовери по чл.53, ал.2 ЗДДС вр. чл.45, т.1, б."а" ЗДДС с **фактура**, в която, когато получателят е регистриран за целите на ДДС в друга държава–членка, **да е посочен идентификационният му номер по ДДС, издаден от държава–членка, под който номер му е извършена доставката.** Досежно *изпращането или транспортирането на стоките от българска територия до територия на друга държава–членка*, установяването му не може да стане с документите по чл.53, ал.2 ЗДДС вр. чл.45, т.2, б."б" ППЗДДС, тъй като *транспортът не е извършен от доставчика*, а по чл.53, ал.2 ЗДДС вр. чл.45, т.2, б."в" ППЗДДС, защото *транспортът не е извършен от получателя*. Остава да се докаже по чл.53, ал.2 ЗДДС вр. чл.45, т.2, б."а" ППЗДДС с транспортен документ или писмено потвърждение от получателя, че стоките са получени на територията на друга държава–членка, доколкото в случая транспортът е извършен от трето лице, различно от доставчика и получателя – превозвачът [фирма] – [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК]. Или в случая, ВОД по чл.7, ал.1 ЗДДС е доказуема по чл.53, ал.2 ЗДДС вр. чл.45, т.1, б."а" ППЗДДС досежно *извършването на доставка на стоки между доставчик и получател с ДДС регистрации в държави–членки*, и по чл.53, ал.2 ЗДДС вр. чл.45, т.2, б."а" ППЗДДС с транспортен документ или потвърждение от получателя за *превоза на стоките от територията на страната до територията на друга държава–членка*.

ВОД, притежаващи всички признаци по чл.7, ал.1 ЗДДС вр. чл.138, ал.1 от Директива 2006/112/Е, удостоверени с документите, изискуеми се от чл.53, ал.2 ЗДДС вр. чл.45, т.1, б."а" и т.2, б."а" ППЗДДС вр. чл.131 от Директива

2006/112/ЕО, не са осъществени от [фирма] нито към “Е. R.” S., нито към “С. L.” G..

[фирма]/“Е. R.” S.

Между [фирма] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК] и “Е. R.” S., Н. S., N. J., В. С., В. В, 4th floor, О. 77 – [населено място], Л., рег. № 1800869 е сключена **международна продажба на стоки**, обективирана в Договор № 1065/08/L/13.02.2008 г. С нея [фирма] като *продавач* се е задължил да прехвърли на “Е. R.” S. като на *купувач* собствеността на 80 – 100 МТ нарязан скрап марка SS 304 на цена 1825 Е./МТ срещу задължение за плащането й. Уговорено е скрап с тези характеристики в тези количества да бъде натоварен в камион в склада на [фирма] в Б. и след организиран от него за сметка на “Е. R.” S. превоз на три – четири такива пратки да бъде предаден на “С. L.” G. на адрес – Kipperstraße 11, D 44147, [населено място] – Г..

По същността си това е *транзитна продажба* по чл.329, ал.1 ТЗ, тъй като сключилите я страни са се уговорили стоката да се предаде вместо на купувача на посочено от него трето лице - “С. L.” G.. Сключването на Договор № 1065/08/L/13.02.2008 г. е извършено с насрещното факсиране на негови екземпляри, последователно подписани за “Е. R.” S. и [фирма], която форма е приравнена от чл.293, ал.5 ТЗ на писмена. Даже ако Договор № 1065/08/L/13.02.2008 г. е бил подписан за [фирма] и “Е. R.” S. от лица, различни от законните им представители, тези техни действия са мълчаливо потвърдени по чл.301 ТЗ, тъй като в нито един момент което и да е от тези две дружества не са се противопоставило на сключването му.

Договор № 1065/08/L/13.02.2008 г. е регистриран на 21.02.2008 г. в информационната система на [фирма] като Поръчка за експорт № 607813 на 100 000 кг скрап от неръждаема стомана с обща нетна стойност 182 500 евро,

при КУПУВАЧ - "E. R." S., H. S., N. J. – [населено място], Л..

Въз основа на Договор № 1065/08/L/13.02.2008 г. и в негово изпълнение [фирма] последователно са експедирали от товарен пункт в района на производствените му площадки, всички находящи се в [населено място], [улица], четири партии скрап от неръждаема стомана (КН тарифен код 72042110):

- на **12.03.2008г.** – **19 780 кг**, натоварени в товарна композиция (камион с ремарке) рег. [рег.номер на МПС] /рег. [рег.номер на МПС] , за които са издали фактура № [ЕГН]/12.03.2008 г. ведно с останалите съпровождащи документи;

- на **25.03.2008г.** – **19 380 кг**, натоварени в товарна композиция (камион с ремарке) рег. [рег.номер на МПС] /рег. [рег.номер на МПС] , за които са издали фактура № [ЕГН]/25.03.2008 г. ведно с останалите съпровождащи документи;

- на **10.04.2008г.** – **19 780 кг**, натоварени в товарна композиция (камион с ремарке) рег. [рег.номер на МПС] /рег. [рег.номер на МПС] , за които са издали фактура № [ЕГН]/10.04.2008 г. ведно с останалите съпровождащи документи;

- на **12.05.2008г.** – **21 640 кг**, натоварени в товарна композиция (камион с ремарке) рег. [рег.номер на МПС] /рег. [рег.номер на МПС] , за които са издали фактура № [ЕГН]/12.05.2008 г. ведно с останалите съпровождащи документи.

С така извършеното натоварване на тези пратки от скрап, общо 80.58 тона, в превозни средства и **предаването им** на превозвача за транспортиране до уговореното им местоназначение в Г., [населено място], Kipperstraße 11 **процесните родово определени стоки са индивидуализирани**, с което на основание чл.24, ал.2 вр. чл.186а ЗЗД вр. чл.288 ТЗ правото на собственост

върху тях е прехвърлена от [фирма] на “E. R.” S.. Всяко от тези преминавания на правото на собственост върху стоките по тези четири партии от българското дружество – продавач на ливанското дружество – техен купувач включва прехвърляне на правото да се разпорежда с тях като материални движими вещи, поради което всички те представляват **доставки на стоки** по чл.6, ал.1 ЗДДС вр. чл.14, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО, извършени от [фирма] като данъчно задължено лице с регистрация по ЗДДС – данъчно събитие по чл.25, ал.2 ЗДДС. Така прехвърляне на собствеността, присъщо на всяка доставка на стоки по чл.6, ал.1 ЗДДС вр. чл.14, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО, само по себе си не придава вътреобщностен характер на осъществените операции.

Стоките – предмет на тези доставки са превозени от изходния товарен пункт в Б., [населено място], [улица] транзит през Гърция – Италия – А. до крайния разтоварен пункт в Г., [населено място], Kipperstraße 11 от [фирма] като превозвач с посочените по-горе камиони чрез четири отделни курса, първият изпълнен от 12.03.2008 г. до 17.03.2008г., вторият от 25.03.2008 г. до 31.03.2008 г., третият от 10.04.2008 г. до 16.04.2008 г. и четвъртият от 12.05.2008 г. до 17.05.2008 г.

Обстоятелствата във връзка с това превозване на стоките са удостоверени по чл.53, ал.2 ЗДДС вр. чл.45, т.2, б.”а” ППЗДДС с транспортни документи –международни товарителници (CMR) чл.4, изр.1 вр. чл.6 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR), съставени на 12.03.2008г., 25.03.2008 г., 10.04.2008 г. и 12.05.2008 г. Всички те са редовни, имат задължителните реквизити, клетка № 24 е заверена с подпис и печат от “C. L.” G., не са оспорени по чл.193, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, поради което освен че удостоверяват условията на договорите за превоз съгласно чл.9, изр.1 от CMR Конвенцията инкорпорират и писмено потвърждение на получателя на товарите, че те са пристигнали в определеното място на

доставянето им в Г., [населено място], Kipperstraße 11. Всичко това сочи, че вследствие на така осъщественото транспортиране стоките физически са напуснали територията на държавата – членка, в която е започнало тяхното превозване и след транзит в Общността са пристигнали на територията им в държавата–членка по местоназначението им. Това, обаче, е **само първото условие** за вътреобщностен характер на доставките между [фирма] и “Е. R.” S..

Изпълнено е също условието “А. Б.” ЕАД като доставчик по **чл.11, ал.1 ЗДДС по тези доставки да е данъчно задължено лице** по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДДС, с регистрация по чл.101 вр. чл.100 ЗДДС от 27.05.2005 г., непрекратена към датите на извършването им, валиден ДДС № BG[EИК].

Въпреки наличието на останалите предпоставки по чл.7, ал.1 ЗДДС вр. чл.138, ал.1 от Директива № 2006/112/ЕО, тези доставки не са ВОД, тъй като **получател чл.11, ал.2 ЗДДС по тях е “Е. R.” S.**, който няма данъчния статус, изискуем се от режима на ВОД. Установено е по делото, че по своя общ правен статус “Е. R.” S., че ливанска оф-шорна компания, регистрирана по Закона – декрет № 46/1983 г., в сила до 09.09.2008 г. с корпоративен рег. №[ЕИК], с адрес в Н. S., N. J., B. C., B. B, 4th floor, O. 77 – [населено място], Л., с предмет на дейност-дилърство на черни и цветни метали, подлежаща на осъществяване извън Л. или в свободните безмитни зони на Л..

Нито в хода на ревизията, нито по делото е доказано, че въпреки мястото си на установяване в Л. - трета страна по § 1, т.4 от ДР на ЗДДС и чл.5, т.4 от Директива 2006/112/ЕО, “Е. R.” S. към датите на доставките е притежавал изискуемия от чл.7, ал.1 ЗДДС вр. чл.138, ал.1 от Директива № 2006/112/ЕО данъчен статут на данъчно задължено лице по **чл.3, ал.1 ЗДДС и чл.9, ал.1, изр.1 от Директива № 2006/112/ЕО**, тъй като извършва независима икономическа дейност по чл.3, ал.2 ЗДДС и чл.9, ал.1, изр.2 от Директива № 2006/112/ЕО в една или повече държави-членки. Качеството на данъчно

задължено лице не би могло да се счита придобито от “E. R.” S. и съгласно **чл.3, ал.4 ЗДДС и чл.9, ал.2 от Директива № 2006/112/ЕО**, тъй като не са установени по делото ВОД на нови превозни средства, инцидентно извършвани. Като оф-шорна компания, “E. R.” S. по хипотеза не може да има качеството на **данъчно незадължено юридическо лице** по чл.4 ЗДДС вр. чл.1 – 3 и чл.13 от от Директива № 2006/112/ЕО, тъй като не е публичноправен субект, който поради законовото си учредяване и естеството си не извършва икономически дейности.

Противно на изричното изискване на чл.7, ал.1 ЗДДС, получателят **“E. R.” S. не е регистрирано за целите на ДДС в държава-членка** към датите на данъчните събития по процесните фактури.

Член 214, ал.1 от Директива 2006/112/ЕС задължава държавите-членки да предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че посочените в букви “а” до “д” данъчно задължените лица и данъчно незадължените лица, които извършват В., в рамките на общата система за ДДС са идентифицирани с индивидуален номер по ДДС (V. identification number – VIN). Съгласно чл.215, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО всеки такъв номер има префикс от две букви по ISO код 3166–alpha 2, с което може да се идентифицира издалата го държава. Член 216 от Директива 2006/112/ЕО изисква от държавите-членки да предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че техните системи за идентификация дават възможност на данъчнозадължените лица по чл.214 от Директива 2006/112/ЕО да бъдат идентифицирани и да гарантират правилно прилагане на преходните режими за облагане на вътреобшностни сделки по чл.402 от Директива 2006/112/ЕО). В продължение, чл.226, т.4 от Директива 2006/112/ЕО предвижда, че задължително за целите на ДДС, във фактурите по чл.220, т.4 от Директива 2006/112/ЕО, които се издават за ВОД по чл.138 от Директива 112/06/ЕО трябва да е посочен идентификационният номер по ДДС на клиента по чл.214 от Директива 2006/112/ЕО, под който последният е

получил доставката на стока по чл.138, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО.

Изискването на чл.214, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО е изпълнено с чл.94, ал.2 ЗДДС, който предвижда, че идентификационен номер за целите на ДДС с поставен знакът “BG”, лицата получават с вписването им специалния регистър по чл.94, ал.1 ЗДДС, част от регистъра за обща данъчна регистрация по чл.80, ал.1 ДОПК. Изискването на чл.226, т.4 от Директива 2006/112/ЕО на свой ред е транспонирано с чл.114, ал.1, т.8 ЗДДС, съгласно който фактурата задължително съдържа идентификационен номер за целите на ДДС, когато получателят е регистриран в друга държава-членка.

Наличието на идентификационния номер по ДДС не е от материалните условия за ВОД по чл.138, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО (решение на С. от 27.09.2007 г. по дело С-409/04 – т.42, решение на С. от 27.09.2007 г. по дело С-184/05 – т.23, решение на С. от 07.12.2010 г по дело С-285/10, решение от 16.11.2010 г. по дело С-430/09 – т.29). В частност, условието по чл.138, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО за това приобретателят на стоката да е данъчно задължено лице, действащо в това качество в друга държава-членка, само по себе не налага да оперира с идентификационен свой номер по ДДС при въпросното придобиване (решение на С. от 27.12.2012 г. по дело С-587/2010 – т.39). Несъмнено предоставянето на идентификационния номер по ДДС, обаче, доказва този статут за целите на прилагане на ДДС и улеснява данъчния контрол върху вътрешнобщностни операции.

Съответно, доколкото Директива 2006/112/ЕО не определя доказателствата, с които доставчикът да установи, че приобретателят на стоката е действащо в друга държава-членка данъчно задължено лице, а с чл.131 от Директива 2006/112/ЕО държавите – членки са овластени да регламентират условията за освобождаване на ВОД, то тяхна е компетентността да определят доказателствата, които доставчикът трябва да представи, за да се ползва от това освобождаване (решение на С. от 27.09.2007 г. по дело С-146/05 – т.24;

решение от 07.12.2010 г. по дело C-285/2009 – т.43, решение на С. от 27.12.2012 г. по дело C-587/2010 – т.42). Съответствено в изключителна доказателствената тежест на доставчика е да установи, че са изпълнени всички условия – и общностните по чл.138, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО, и въведените от съответната държава-членка по чл.131 от Директива 2006/112/ЕО, да се гарантира правилно и ясно прилагане на основанието за освобождаване и да предотврати всяка евентуална измама, избягване на данъчно облагане или злоупотреба (решение от 07.12.2010 г. по дело C-285/2009 - т.46, решение на С. от 27.12.2012 г. по дело C-587/2010 – т.43). Този доказателствен национален правен режим не може да надхвърля необходимото за правилното събиране на данъка, нито е допустимо мерките му да се използват по начин, който да компрометира неутралността на ДДС като принцип, основен за общата система на ДДС (решение от 27.09.2007 г. по дело № С 409/04 – т.46, решение от 27.09.2007 г. по дело C-146/05 - т.26, решение на С. от 27.12.2012 г. по дело C-587/2010 – т.44).

Тези формални изисквания не могат да бъдат формулирани и прилагани по начин, който да постави под въпрос правото на освобождаване от ДДС, ако са изпълнени материалноправните условия за ВОД. Национална мярка, подчиняваща това право на формални задължения, без да вземе предвид материалноправните условия, надхвърля необходимото за правилно събиране на данъка, освен ако неспазването на тези формални изисквания въпрепятства доказването по сигурен начин, че са изпълнени материалноправните изисквания (решение на С. от 06.09.2012 г. по дело C-273/11–т.58–61; решение на С. от 27.09.2007 г. по дело C-146/05 – т.29). Приема се, че не е непропорционално държавите – членки да задължават доставчика на стоките да докаже, че приобретателят им е данъчно задължено лице, действащо в това си качество в държава-членка, различна от тази, от която се изпращат или се превозват стоките, в т.ч. като предостави идентификационния номер по ДДС на

този получател (решение на С. от 27.12.2012 г. по дело С-587/2010–т.46).

В съответствие с това задължителното тълкуване, дадено с решение на С. от 27.12.2012 г. по дело С-587/2010 по член 28в, част А, буква а), първа алинея от Шеста директива 77/388/Е. на Съвета, е че *допуска данъчната администрация на държава–членка да постави освобождаването от ДДС на ВОД в зависимост от предоставянето от доставчика на идентификационния номер по ДДС на придобиващото лице, като отказът за ползване на това освобождаване не трябва да се основава единствено на това, че това задължение не е спазено, когато доставчикът, действайки добросъвестно и след вземане на всички мерки, които разумно могат да се изискват от него, не може да предостави този номер, но предоставя друга информация, която в достатъчна степен може да докаже, че придобиващото лице е данъчно задължено, действащо в това качество в разглежданата сделка.*

В този общ контекст, националните нормативни изисквания по чл.7, ал.1 ЗДДС получателят да е регистрирано за целите на ДДС в друга държава–членка и по чл.114, ал.1, т.8 ЗДДС идентификационният му номер по ДДС да е посочен във фактурата, са допустими по чл.131 от Директива 2006/112/ЕО. Макар тези изисквания да са формални, те са и неутрални, и пропорционални, тъй като спазването им гарантира сигурно доказателство, че данъчният статут на получателя е този на данъчно задължено лице, действащо в това качество в друга държава–членка, което е самостоятелно материалноправно условие по чл.7, ал.1 ЗДДС и чл.138, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО доставката да е ВОД (решение на С. от 27.12.2012 г. по дело С-587/2010 – т.51).

В случая [фирма] като доставчик процесните доставки не имал основание да приеме, че “Е. R.” S. като получател тях, установен извън Общността, има изискуемия се чл.7, ал.1 ЗДДС и чл.138, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО статут на данъчно задължено лице. Първо, “Е. R.” S. в нито един момент не му е съобщил идентификационния си номер по ДДС. В кореспонденцията между

тези контрагенти са сочи само номерът, с който “Е. R.” S. е регистриран като оф-шорна компания в Л., изписан като “Co. R.. 1800869”.

Касае се за общ номер, даден при търговската регистрация на това дружество като юридическо лице в трета страна извън ЕС, който формално – юридически не е, нито може да бъде валидно приравнен на индивидуален идентификационен номер по ДДС по чл.214, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО, с буквено-цифрена структура, по който да се идентифицира издалата го държава – членка съгласно чл.215 от Директива 2006/112/ЕО. Ето защо, посочването във фактура № [ЕГН]/12.03.2008 г. и фактура № [ЕГН]/12.05.2008 г. за “Е. R.” S. на ДДС (V.) № LB 1800869 е погрешно, тъй като преиначава значението му, тъй като това е номер за обща идентификация на това юридическо лице по законодателството на Л., където е установено (инкорпорирано) като оф-шорна компания. Второ, също погрешно е отразяването на процесните доставки в дневниците за продажби на [фирма] за м.03, м.04, м.05.2008 г. като извършени към “Е. R.” S., VIN DE811181040.

Потвърдено е от получения по Регламент (ЕО) № 1798/2003 отговор на германската данъчна администрация реф. № E_BG_DE_20110202_006802_R.xml, че въпросният VIN DE811181040 е валиден и принадлежи на “C. L.–D.–H.” G.. Обратно, не са предоставени нито данни, нито доказателства този VIN DE811181040 в който и да е момент да е бил даван на “Е. R.” S. при регистрация за целите на ДДС в Г.. Трето, от [фирма] не е направена VIES-валидация на номер по ДДС на “Е. R.” S., не е изискано удостоверение за ДДС регистрация, не са се снабдили с други документи, вкл. електронни, свързващи тази ливанска оф-шорна компания с идентификационен номер по ДДС от държава-членка.

Изобщо от [фирма] не са събрани доказателства относно данъчния статут на “Е. R.” S. в Общността, нито е извършена проверка в разумна степен на точността на информацията, предоставена от контрагента им, че неговият е

VIN DE811181040. Четвърто, от [фирма] нито в хода на ревизионното производство, нито по делото въпреки дадените му от съда изрични указания по чл.171, ал.4 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК е установено, че “Е. R.” S. е имал издаден му от държава-членка по чл.215 от Директива 2006/112/ЕО индивидуален идентификационен номер по ДДС, валиден към датите на спорните фактури. Хипотезата не е на обективно съществуващ, но непредоставен от получателя VIN. Хипотезата не е и на пропуск иначе наличен негов VIN да бъде изписан в тези фактури или на погрешно негово изписване в текста им.

Всички данни по делото, съвкупно оценени, сочат, че “Е. R.” S. не е имал номер по ДДС, чрез който да бъде идентифициран. П., [фирма] не могат да се позоват на презумпция - през периода 01.03.2008 г. – 31.05.2008 г. в европейско и българско право която да фингира данъчен статут на “Е. R.” S. като получател, който е установен извън Общността, който не е съобщил номер по ДДС. Неприложим е Регламент (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на ДДС (ОВ, L 77, 23.03.2011), тъй като е в сила от 1 юли 2011 г., а отмененият с него Регламент (ЕО) № 1777/2005 на Съвета от 17 октомври 2005 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 77/388/Е. относно общата система на ДДС (ОВ, L 288, 29.10.2005) изобщо не предвижда мерки, свързани с ВОД на стоки. П., като заместител на липсващия негов VIN, от “Е. R.” S. не е предоставено и удостоверение, което е издадено от съответния компетентен данъчен орган, че извършва стопанска дейност с цел да му се предостави възможност да получи възстановяване на ДДС по Директива 86/560/Е. на Съвета от 17 ноември 1986 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки в областта на данъците върху оборота-правила за възстановяване на ДДС на данъчно задължените лица, които не са установени на територията на Общността (ОВ, L 326, 21.11.1986).

При положение, че от “Е. R.” S. като получател по процесните доставки не е предоставен номер по ДДС, който да го идентифицира за целите за ДДС, а от [фирма] като доставчик не са взети никакви мерки, още по-малко всички, които разумно биха могли да бъдат изисквани от него за снабдяване с информация, която в достатъчна степен може да докаже, че “Е. R.” S. е данъчно задължено лице, действащо в друга държава-членка в това именно качество във връзка с тези доставки, отказаната на това основание освобождаване на ВОД не превишава необходимото за нормалното събиране на този данък.

Освобождаването по чл.138, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО е елемент от преходния режим на ДДС облагане на търговския обмен между държавите-членки, основан на принципа данъчните приходи да се предоставят в тази държава-членка, в която се осъществява крайното потребление на стоките (решение на С. от 06.04.2006г. до дело C-245/04 – т.29; решение на С. от 27.09.2007 г. по дело C-409/04 – т.22 - 24; решение на С. от 27.09.2007 г. по дело C-146/05 – т.22; решение на С. от 27.09.2007 г. по дело C-184/05, решение от 07.12.2010 г. по дело C-285/09 – т.37). Механизмът, създаден с този режим, се състои, от една страна, в освобождаването на извършената чрез вътреобщностно изпращане или вътрешнообщностен превоз доставка от ДДС в държавата – членка, от която се изпращат или превозват стоките, а от друга страна, в облагане на тяхното придобиване в държавата-членка по пристигане на стоките.

По този начин чрез този механизъм се разграничава данъчният суверенитет на съответните държави – членки, избягва се двойно данъчно облагане и заедно с това се гарантира данъчен неутралитет, присъщ на общата система на ДДС (решение на С. от 27.09.2007 г. по дело C-409/04 – т.25; решение на С. от 27.09.2007 г. по дело C-146/05 – т.23). За целта на ВОД, освободена в държавата-членка, от която е започнало изпращането или превозването на стоките, трябва да съответства В., обложено в държавата – членка по крайното

им местоназначение. Вътреобщностна доставка на стока и нейното вътреобщностно придобиване по същността с представляват една и съща икономическа операция. За да гарантира разпределение на облагането ѝ, и двете страни, между които се осъществява, следва да са данъчно задължени лица, регистрирани за целите на ДДС в съответни държави-членки, така че сумирано данъчното ѝ третиране да комбинира освобождаване в държавата-членка, от която се транспортират стоките, срещу насрещната им облагаемост в държавата-членка по крайното тяхно местоназначение.

В случая това изрично материалноправно изискване по чл.138, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО и чл.7, ал.1 от ЗДДС не е изпълнено – приобретателят на стоките “Е. Р.” S. не е данъчно задължено лице, регистрирано за целите на ДДС в държава-членка, действащо в това качество при осъществяване на доставките им от А. Б.” ЕАД, което е достатъчно да изключи вътреобщностния им характер. Без този данъчен статут на получателя, който е предпоставка за прилагане на този данъчен режим, освобождаването в Б. чрез облагане с нулева ставка на данъка е лишено от основание, тъй като не може да се балансира с тяхно облагане в държавата-членка по крайното потребление на стоките.

Неизпълнението на това *материалноправно* условие по чл.138, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО и чл.7, ал.1 от ЗДДС се изразява и като неспазване на *формалното* изискване на чл.131 от Директива 2006/112/ЕО вр. чл.53, ал.2 ЗДДС вр. чл.45, т.1, б.“а” ЗДДС - процесните доставки не са удостоверени с фактури, в която да е посочен идентификационен номер на ДДС получателя, валидно издаден от държава-членка при регистрацията му за целите на ДДС, под който същият да е оперирал при извършването им. Отделно проверени, фактури № [ЕГН]/12.03.2008 г., фактура № [ЕГН]/25.03.2008 г., фактура № [ЕГН]/10.04.2008 г., фактура № [ЕГН]/12.05.2008 г. и дебитното известие № [ЕГН]/16.05.2008 г. не съдържат валиден номер по ДДС, издаден на “Е. Р.” S. от държава-членка при регистрация за целите на ДДС, без което тези фактури

не могат да служат като доказателства по чл.53, ал.2 ЗДДС вр. чл.45, т.1, б.”а” ППЗДДС за ВОД.

Щом [фирма] като доставчик не се е снабдил с фактури, съдържащи този задължителен реквизит по чл.114, т.8 ЗДДС и чл.226, т.4 от Директива 2006/112/ЕО – идентификационен номер на ДДС на получателя по чл.215, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО, до изтичане на съответния календарен месец, следващ този, през който данъкът е станал изискуем, съгласно чл.53, ал.3, изр.1 ЗДДС, чл.53, ал.1 ЗДДС за облагаемост на тези доставки като ВОД нулева ставка на данъка не се прилага. Тъй като [фирма] не се е снабдил с тези документи и впоследствие нулева облагаемост не може да се обосновава и с възможност за последваща корекция по чл.53, ал.3, изр.1 ЗДДС. Освен че процесните доставки не се документирани като ВОД с фактури, издадени в сроковете по чл.51, ал.3 и 4 ЗДДС, с VIN на получателя по чл.53, ал.2 ЗДДС вр. чл.45, т.1, б.”а” ППЗДДС и чл.114, ал.1, т.8 ЗДДС, те не са декларирани по чл.125, ал.2 ЗДДС вр. чл.117 ППЗДДС, тъй като от [фирма] за тях не са подадени VIES-декларации.

Осъществените доставки между [фирма] като доставчик и “Е. R.” S. като получател са *реално* извършени с прехвърляне по международна продажба на собственост на 80.58 тона скрап от неръждаема стомана съгласно чл.6, ал.1 ЗДДС чрез предаването им за превоз на превозвач съгласно чл.24, ал.2 вр. чл.186а ЗЗД в четири партии на 12.03.2008 г., 25.03.2008 г., 10.04.2008 г. и 12.05.2008 г. Въпреки *трансграничния* си характер, доколкото стоките са транспортирани от склада на [фирма] в Б., [улица] до адреса на посоченото в договора му с “Е. R.” S. трето лице - “С. L.” G. в Г., [населено място], Kirperstraße 11, **тези доставки не са вътреобщностни**. Понеже по всички тях [фирма] като доставчик, регистриран по ЗДДС лице, доставя стоките на “Е. R.” S. като получател, който не е регистриран за целите на ДДС в друга държава-членка. Д. режим за облагане на ВОД по глава пета от ЗДДС е поради

това изцяло неприложим за тези доставки, в т.ч. досежно облагаемостта с нулева ставка на данъка по чл.53, ал.1 ЗДДС. Общата ставка на данъка от 20 на сто по чл.66, ал.1, т.1, пр.1 ЗДДС не е дерогирана по чл.66, ал.1, т.1, пр.2 ЗДДС, тъй като процесните доставки не са ВОД и не се ползват от данъчно освобождаване по чл.53, ал.1 ЗДДС вр. чл.138, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО.

[фирма] - “С. L.” G.

Противно на твърденията по жалбата неначисляване на ДДС не може да са обоснове и с вътреобщностни доставки между [фирма] и “С. L.” G., тъй като такива не са извършени.

Вътреобщностно придобиване е осъществено и освобождаването на вътреобщностната доставка е съответно приложимо само когато правото да се разпорежда като собственик със стоката е прехвърлено на придобиващото я лице, стоката е изпратена или превозена в друга държава-членка и вследствие това изпращане или превозване стоката е напуснала физически територията на държавата-членка по доставката. Следователно първото условие по чл.138, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО, за да може дадена операция да се определи като вътреобщностна доставка е да е извършено **прехвърляне правото на разпореждане с материална вещ като собственик** (решение от 27.09.2007 г. по дело C-409/04 - т.29 и т.42; решение от 18.11.2010 г. по дело C-84/09 – т.26; решение от 27.09.2007 г. по дело C-184/05–т.23). Идентична е и националната уредба – първото изискване за ВОД по чл.7, ал.1 ЗДДС е да представлява **доставка на стоки**, каквото по смисъла на същия закон съгласно чл.6, ал.1 ЗДДС е **прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката**. Иначе казано, ВОД трябва да има *общите* признаци по чл.14, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО и чл.6, ал.1 ЗДДС на *доставка* и *специалните* признаци по чл.138, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО и чл.7, ал.1 ЗДДС, които отразяват *вътреобщностния ѝ характер*.

Това първо материалноправно условие за наличие на ВОД в случая не е изпълнено - **[фирма] не е продавал, нито иначе е прехвърлял право на собственост или друго вещно право върху стоки на “С. L.” G., който насрещно не е купувал, нито иначе е придобивал стоки от [фирма].**

Първо, нито в хода на ревизията, нито по делото е доказано сключване на какъвто и да е вид и предмет **договор**, в каквато и да е форма, между [фирма] и “С. L.” G. като контрагенти. Липса както стандартно подписан от дружествата договор, така и водена помежду им търговска кореспонденция, която да обективира техни отделни съвпадащи волеизявления, формиращи обща договореност. Второ, от [фирма] не са издадени съгласно чл.113, ал.1 ЗДДС вр. чл.226 от Директива 2006/112/ЕС **фактури** за извършени от него доставки на “С. L.” G.. Без фактуриране, преки доставки не са *документирани* съгласно чл.111а, ал.1 и 2 ЗДДС, нито са *удостоверени* като ВОД съгласно чл.53, ал.2 ЗДДС вр. чл.45, т.1, б.”а” ППЗДДС вр. чл.131 от Директива 2006/112/ЕО. По издадените от [фирма] фактура № [ЕГН] от 12.03.2008 г., фактура № [ЕГН]/25.03.2008 г., фактура № [ЕГН]/10.04.2008 г., фактура № [ЕГН]/12.05.2008 г. и дебитното известие № [ЕГН]/16.05.2008 г., фигурира като получател е “Е. R.” S.. Трето, в издадените на английски език от [фирма] **инвойси** с № [ЕГН]/12.03.2008 г., № [ЕГН]/25.03.2008 г., № [ЕГН]/10.04.2008 г. и № [ЕГН] от 12.05.2008 г., придружаващи превозите, като **продавач** (seller) е посочен [фирма], а като **купувач** (buyer) - “Е. R.” S..

Във всички инвойси е обозначено, че фактурираният скрап от неръждаема стомана се доставя по **Поръчка (О.) № 60 78 13**, с който номер е заведена в [фирма] на 21.02.2008 г. поръчка за експорт от **купувач** - “Е. R.” S., Н. S., N. J. – [населено място], Л. на скрап от неръждаема стомана с нетно тегло 100 000 кг на обща стойност 182 500 евро. В инвойсите като основание за фактурираните с тях доставки е посочен и **Договор реф. № 1085.081**, сключен между [фирма] като **продавач** и “Е. R.” S. като **купувач**. Четвърто, в дневниците за продажби

на [фирма] по чл.121, ал.1, т.2 ЗДДС за м.03, м.04 и м.05.2008 г. не са отразени съгласно чл.121, ал.2 ЗДДС каквито и да е издадени от него данъчни документи за извършени доставки на стоки към “С. L.” G.. Обратното, констатирано е в РД № 1305994/17.07.2013г., раздел IV, В, т.4.2.1, т.4.2.2 и т.4.2.3, че в дневниците за продажби на [фирма] по чл.121, ал.1, т.2 ЗДДС за м.03, м.04 и м.05.2008 г. са отчетени извършени доставки към “Е. R.” S. по фактура № [ЕГН]/12.03.2008 г., фактура № [ЕГН]/25.03.2008 г., фактура № [ЕГН]/10.04.2008 г., фактура № [ЕГН]/12.05.2008 г. и дебитното известие № [ЕГН]/16.05.2008 г.

Ц., в подадените от [фирма] по реда на чл.125, ал.1 ЗДДС вр. чл.116 ППЗДДС СД вх.№ 14000920793 от 12.04.2008 г. за м.03.2008 г., СД № [ЕГН] от 14.05.2008 г. за м.04.2008 г. и СД вх. № 14000924205 от 13.06.2008г. за м.05.2008 г. не се декларирани суми от извършени доставки към С. L.” G..
Шесто, VIES-декларации по реда на чл.125, ал.2 ЗДДС вр. чл.117 ППЗДДС, от [фирма] не са подавани за извършени ВОД към “С. L.” G..
Седмо, международните товарителници (CMR) от 12.03.2008 г., 25.03.2008 г., 10.04.2008 г. и 12.05.2008 г., под чието покритие са превозени 80.58 тона скрап от неръждаема стомана от Българи до Г. удостоверява съгласно чл.9 от CMR Конвенцията условията на сключените за това транспортиране **договори за превози** между [фирма] като изпращач на товарите, [фирма] като техен превозвач и “С. L.” G. като получател. С тези **договори за превози** по чл.367 и сл. ТЗ, чл.49 и сл. З. и чл.1, ал.1, чл.4, изр.1, чл.6 и чл.9 от CMR Конвенцията посоченият превозвач се е задължил да превози срещу превозно възнаграждение съответните товари до определеното местоназначение.

Тези договори за превоз нямат вещноправен транслативен ефект за собствеността на транспортираните по тях стоки. Превозите са организирани и възложени от [фирма] на превозвача [фирма] за сметка на “Е. R.” S. според уговорката по Договор реф. № 1085.081/10.02.2008 г. закупеният скрап от неръждаема стомана да се превози с камиони и предаде на адреса на

посоченото от купувача трето лице: “С. L.” G. – [населено място], Kipperstraße 11. Тоест, ВОД между [фирма] и “С. L.” G. не може да се счита удостоверена за това, че фигурират съответно като изпращач и получател на товарите по международните товарителници (CMR) от 12.03.2008 г., 25.03.2008 г., 10.04.2008 г. и 12.05.2008 г. Това са техните качества като *страни* по обективизираните от тези товарителници *договори за превоз*, чрез които се удостоверява съгласно чл.53, ал.2 ЗДДС вр. чл.45, т.2, б.”а” ППЗДДС само транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава-членка, тъй като доставките им се доказва съгласно чл.53, ал.2 ЗДДС вр. чл.45, т.1, б.”а” ППЗДДС с фактура.

О., това важи за изготвените **специални формуляри за превоз на процесните стоки като отпадъци** - Зелен материал по чл.11 от Регламент (Е.) № 269/93 и по приложение VII към чл.18, ал.2 от Регламент (ЕО) № 1013/2006. Това са все административни форми, чието изготвяне е задължително за проследяване и контрол върху вътреобщностно движението на неопасни отпадъци, по които [фирма] е *производител, който генерира отпадъци* по чл.2, т.9 от Регламент (ЕО) № 1013/2006, *лице, което урежда превоза им* -негов *нотификатор* по чл.2, от Регламент (ЕО) № 1013/2006, задължен да уведоми органа по чл.95, ал.2 ЗУО и представи всички документи по чл.96, ал.1 ЗУО, а “С. L.” G. е *получател* по чл.2, т.14 от Регламент (ЕО) № 1013/2006–предприятието под юрисдикцията на държавата по местоназначение, до което се превозват отпадъците за оползотворяване.

Тоест, това са нормативно установени качества в процедурите и режимите за контрол върху превоза на отпадъци по чл.1 от Регламент (ЕО) № 1013/2006 вр. чл.96 ЗУО, а не облигационноправни качества по сключен договор и то с вещноправно прехвърлително действие. Въпреки дадените от съда указания по чл.171, ал.4 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, [фирма] не представи по делото сключен с “С. L.” G. договор по чл.5, ал.1 от Регламент (ЕО) № 1013/2006 –

съответно не може да се поддържа, че наред със задълженията по чл.5, ал.3 от Регламент (ЕО) № 1013/2006 във връзка с превозването на процесния скрап, рециклирането му и сертифицирането му като оползотворен в този договор за включени клаузи за покупко-продажбата му. Девето, от [фирма] не са получени никакви плащания от “С. L.” G., вкл. при условията по чл.329, ал.3 ТЗ.

Общата стойност на фактура № [ЕГН]/12.03.2008 г., фактура № [ЕГН]/25.03.2008 г., фактура № [ЕГН]/10.04.2008 г., фактура № [ЕГН]/12.05.2008 г. и дебитното известие № [ЕГН]/16.05.2008 г., възлизаща на **152 008.50 €** е **заплатена от “Е. R.” S.** изцяло с два превода по банкова сметка I. B. P. 8050 1600 1708 81 на [фирма] в [фирма] първият за 107 553 € с вальор от 24.04.2008 г., а вторият за 44 771 € с вальор 18.06.2008 г. Десето, с получения по Регламент (ЕО) № 1798/2003 отговор на германската данъчна администрация реф. № E_BG_DE_20110202_006802_R.xml, както и от приложените към него документи се потвърждава, че в случая [фирма] **продава** стоките на “Е. R.” S., а от своя страна последващо “Е. R.” S. ги **продава** на “С. L.” G.. Стоките са транспортирани с превоз, организиран от [фирма], по уговорената франкировка, изпълнен до “С. L.” G. – [населено място], Г..

“С. L.” G. са уреждали сметките си единствено с “Е. R.” S. с кредитни известия. Плащанията от “С. L.” G. са извършени изключително и само на “Е. R.” S.. “С. L.” G., че не са декларирали В., понеже **техен единствен договорен партньор е “Е. R.” S.,** който идентификационен номер по ДДС не им е предоставил. Това се потвърждава също от всички предоставени на германската данъчна администрация от “С. L.” G. първични документи - Тегловни билети № 79458/E/17.03.2008 г., Тегловен билет № 79895/E от 31.03.2008 г., Кредитно известие № 62344 от 09.04.2008 г., Банково извлечение реф. № [ЕГН]/10.04.2008 г. Тегловен билет № 80886/E/16.04.2008 г., Кредитно

известие № 62531/21.04.2008 г.

Банково извлечение реф. № [ЕГН]/05.05.2008 г., Тегловен билет № 82415/Е от 17.05.2008 г., Кредитно известие № 63324 от 17.06.2008 г. и Банково извлечение реф. № [ЕГН] от 18.06.2008 г. Във всички тези кореспондиращи се търговски документи като единствен контрагент на “С. L.” G. по доставките, по които са закупени, получени след превоз от Б., отчетени и заплатени **80.60 т** скрап от неръждаема стомана на обща стойност **161 838.20 €** фигурира “Е. R.” S..

Изводът е, че са осъществени **две последователни доставки**, отразени в съставените за тях документи при съвпадение по време, вид на стоките (скрап от неръждаема стомана), количества (80.58/80.60 тона), при което по *първата* [фирма] като доставчик (продавач) ги е продал на “Е. R.” S. като получател (купувач) за **152 008.50 €**, след което по *втората* доставка “Е. R.” S. като доставчик (продавач) ги е препродал на “С. L.” G. като краен получател (купувач) за **161 838.20 €**. Правоотношенията са две за международна продажба на стоки: **1)** Договор № 1065/08/L/13.02.2008 г. между [фирма] и “Е. R.” S.; и **2)** Договор № 14292/31.10.2007 г. и Договор № 15138/05.03.2008 г. между “Е. R.” S. и “С. L.” G..

Самостоятелни са **поради разликите в сключилите ли ги страни** независимо, че във времето се застъпват, техен предмет са един и същи по вид и количества стоки, последователно (пре)продадени и транспортирани с общ вътреобщностен превоз. **Не съществува трето правоотношение между [фирма] и “С. L.” G., тъй като договор между тази двойка контрагенти в нито един момент под никаква форма не е сключван, без което собствеността върху процесния скрап не е прехвърляна от това българско на това германско дружество**, така че доставки по чл.6, ал.1 ЗДДС вр. чл.14, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО с тези страни и предмет не са извършвани, което верижно изключва тяхната квалификация като ВОД по чл.7, ал.1 ЗДДС

вр. чл.138, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО. Отсъствието на договор с вещно-транслативен ефект, който да обвързва [фирма] и “С. L.” G., не се замества или иначе компенсира от физическото транспортиране на стоките от товарен пункт в базата на българското дружество в [населено място], [улица] – Б. до крайно местоназначение в базата на германското дружество в [населено място], Kipperstraße 11–Г..

Защото каквито и да са характеристиките му, това превозване на стоките чрез тяхното физическо движение в Общността, не променя собствеността им и затова не може да се приравни на доставка по слияла на чл.6, ал.1 ЗДДС вр. чл.14, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО, в т.ч. вътреобщностна.

По общата система на ДДС на всяка една освободена ВОД в държавата - членка, от която е започнало изпращането или превозването на стоките, огледално съответства данъчно облагаемо В. в държава-членка по тяхното крайно местоназначение (решение на С. от 06.04.2006 г. по дело С-245/04 – т.28, решение от 18.11.2010 г. по дело С-84/09; решение на С. от 06.09.2012 г. по дело С-203/11 – т.29). Предвид особеностите на този механизъм, липсата на ВОД, извършени от [фирма] към “С. L.” G., се потвърждава от липсата на В., документиран, отчетен и деклариран от “С. L.” G. за стоки, придобити от [фирма].

Обстоятелството, че има две последователни доставки на едни и същи стоки, транспортирани с един вътреобщностен превоз, не ги интегрира в една ВОД. Въпреки че физическото движение на стоките е само едно, доставките запазват юридическата и данъчната си обособеност, без изцяло да се сливат или иначе да се комбинират едни или други техни елементи. Защото по време хронологично едната следва другата, а и защото едва *след* като е придобил от първия продавач стоките, първият купувач може последващо да ги прехвърли на втория продавач по веригата (решение на С. от 06.04.2006 г. по дело

C-245/04 – т.38).

При такава поредност извършеният единствен вътреобщностен превоз може да се припише само на една от двете доставки, която единствено ще се ползва от освобождаване по чл.138, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО (решение на С. от 06.04.2006 г. по дело C-245/04–т.42; решение на С. от 16.12.2010 по дело C-430/09 - т.44). Определящо е съотношението между момента на прехвърляне на собствеността на крайния получател и началото на превоза. В случая вътреобщностният превоз по посочените товарителници е обвързан само с първата доставка между [фирма] и “Е. R.” S., тъй като собствеността върху стоките е прехвърлена с предаването им на превозвача чрез натоварването им в склада на българското дружество в товарни камиони на 12.03.2008 г., 25.03.2008 г., 10.04.2008 г. и 12.05.2008 г., а собствеността им е последващо прехвърлена от “Е. R.” S. на “С. L.” G. с *предаване* на стоките предвид родово определения техен характер в базата на немското дружество при получаването на вече транспортираните стоки от превозвача на 17.03.2008 г., 31.03.2008 г., 16.04.2008 г. и 17.05.2008 г., видно от издадените от крайния получател на тези дати тегловни билети (решение на С. от 27.12.2012 по дело C-587/10 - т.32).

Този извод остава валиден при все че “Е. R.” S. чрез клаузата за мястото предаване на закупените стоки по сключения с [фирма] Договор № 1065/08/L/13.02.2008 г. е заявило *намерението* си да ги препродаде на “С. L.” G.. Релевантно също и това, че правото на разпореждане на стоките като собственик е прехвърлено от “Е. R.” S. на “С. L.” G. като краен техен получател в държава-членка по местоназначението на този вътреобщностен превоз (решение на С. от 27.12.2012 по дело C-587/10 - т.34).

Изводите от горния анализ за спора са няколко. Процесните доставки, макар да са осъществени една след друга, с един и същи стоки, при единичен транспорт в Общността, поради разликите в страните по тях като праводател и приобретател, начина на преминаване на собствеността чрез двукратно,

междинно прехвърляне по веригата, а не пряко от началото до края, както и поради възможността вътреобщностният превоз да се обвърже само с една от доставките, остават отделни и самостоятелни. Първата от така осъществените две последователни доставки е извършена между [фирма] и “E. R.” S., а втората - между E. R.” S. и “C. L.” G.. Извън тях, не е нито договаряна, нито изпълнявана твърдяната в жалбата доставка между [фирма] и “C. L.” G., без което не стои въпросът има или не допълнителните признаци по чл.138, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО и чл.7, ал.1 ЗДДС – израз на вътреобщностния ѝ характер.

Същият е изключен още и защото при последователни две доставки на един и същи стоки, транспортирани с един вътреобщностен превоз, във всички възможни хипотези на разпределение на освобождаването по чл.138, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО в зависимост от начина на причисляването на този превоз към първата или втората доставка, всяка една от тях трябва да отговаря на всички други условия за ВОД, което значи, че двете трябва да са извършени **от три различни данъчно задължени лица, действащи в това качество в съответните държави-членки** (решение на С. от 16.12.2010 по дело C-430/09 - т.20 и т.44). В случая липсата на този задължителен данъчен статут при междинния купувач - “E. R.” S. -е достатъчна да дисквалифицира като ВОД и първата, и втората доставка, извършени с негово участие, независимо чия е била собствеността на стоките при започване, извършване или приключването на превоза им от Б. до Г..

Освен че не са изпълнени материалноправните условия за ВОД на [фирма] към “C. L.” G., те не са и удостоверени според формалните изисквания на чл.53, ал.2 ЗДДС вр. чл.45, т.1, б.”а” ЗДДС с фактури, документиращи ВОД именно между тези контрагенти.

По всички тези причини твърдените в жалбата ВОД между [фирма] и “C. L.” G. не са налице, без което начисляването на ДДС като краен резултат за м.03,

м.04 и м.05.2008 г. не може да се оправдава с нулева тяхна облагаемост по чл.53, ал.1 ЗДДС.

Веригата от извършени доставки между [фирма] и “E. R.” S., респективно тези между E. R.” S. и “C. L.” G., не могат да се обединят и в **тристранна операция**. Такава според чл.15 ЗДДС е доставката между **три регистрирани за целите на ДДС лица в три различни държави -членки А, Б и В**, за които са едновременно налице следните условия: 1) регистрирано лице в държава-членка А (*прехвърлител*) извършва доставка на стока на лице, регистрирано в държава-членка Б (*посредник*), което след това извършва доставка на тази стока на лице, регистрирано в държава-членка В (*придобиващ*); 2) стоките се транспортират директно от държава-членка А до държава-членка В; 3) посредникът не е регистриран за целите на ДДС в държавите-членки А и В; и 4) придобиващият начислява ДДС като получател по доставката. Съгласно чл.17, ал.3 ЗДДС място на изпълнение на доставка на по тристранна операция е държавата-членка, където е регистриран за целите на ДДС придобиващият.

В случая чл.15 ЗДДС е неприложим, тъй като не е изпълнено първото изрично изискване по разпоредбата – това доставката да е осъществена **между три регистрирани за целите на ДДС лица в различни държави-членки**. [фирма] е с регистрация по ЗДДС в Б. с ДДС № BG[EИК], “C. L.” G. е регистриран за целите на ДДС в Г. с V. № DE811181040, докато “E. R.” S. **не притежава ДДС регистрация в нито една държава-членка**. Това е достатъчно да изключи в случая режимът за тристранни операции.

Член 15 ЗДДС надлежно транспонира чл.141 от Директива 2006/112/ЕО, който също изрично изисква всеки от участниците в тристранна операция да е идентифициран за целите на ДДС в държава-членка – идентификация, която според чл.214 от Директива 2006/112/ЕО се извършва с определяне на номер по ДДС съгласно чл.215 от Директива 2006/112/ЕО. Тъй като хипотезата не е на

тристранна операция по чл.15 ЗДДС вр. чл.141 от чл.214 от Директива 2006/112/ЕО, освен че са неприложими тези норми, без приложение са свързаните с тях разпоредби. Така не може да се приложи чл.7, ал.5, т.6 ЗДДС, тъй като в процесната верига от доставки [фирма] е единствено *прехвърлител (първи продавач)* на стоките, а не *посредник (междинен купувач)*, какъвто е “Е. R.” S., който обаче не е регистриран по ЗДДС.

Това, че качеството на ВОД за процесните доставки не може да се счита изрично отказано от чл.7, ал.5, т.6 ЗДДС, само по себе си не ги прави ВОД по чл.7, ал.1 ЗДДС, без условията по чл.7, ал.1 ЗДДС да са изпълнени в кумулативност. Не намира приложение чл.13, ал.4, т.6 ЗДДС, тъй като мястото на [фирма] не е нито на първи, нито на втори придобиващ стоките, а процесните сделки от негова гледна точка по хипотеза не са придобивания. Понеже не е налице тристранна операция по чл.15 З., мястото на изпълнение на доставките не може да се определи нито по реда на чл.17, ал.3 ЗДДС, нито по реда на чл.62, ал.5 ЗДДС, така че недерогирано остава определянето му по чл.17, ал.2 ЗДДС. Без осъществена тристранна операция, данъкът не може да се счита изискуем от *придобиващия* съгласно чл.82, ал.3 ЗДДС и поради това да е неизискуем от [фирма] като *доставчик* по чл.82, ал.1 ЗДДС. А понеже [фирма] *не е посредник* в тристранна операция по чл.15 ЗДДС, основанието за неначисляване на данъка не може да е по чл.114, ал.3 ЗДДС вр. чл.141 от Директива 2006/112/ЕО.

Съгласно § 1, т.77 от ДР на ЗДДС “*отпадъци от черни и цветни метали*” са технологичните отпадъци, получени от добива, преработка или механичната обработка на цветни и черни метали и сплавите им, бракувани машини, съоръжения, детайли и конструкции от производствен, строителен или битов характер с изключение на “*опасните отпадъци*” по § 1, т.76 от ДР на ЗДДС. Спорните доставки имат за предмет *скрап от неръждаема стомана* - отпадък, получен от механична обработка на стомана (желязна сплав), който не

е опасен, както е сертифицирано със зелените листове за транспортирането му. Такива процесните стоки са включени в т.І.5 от Приложение № 2 към чл.163а, ал.1 ЗДДС, без това да обоснова изискуемост на данъка по чл.163а, ал.2 ЗДДС от получателя “Е. R.” S., който обаче не е регистриран по ЗДДС, тъй като тази “обърната” дължимост предполага неговата регистрация по ЗДДС, каквато не е налице. Специалните чл.82, ал.5 вр. чл.163а, ал.2 ЗДДС за начисляването и внасянето на данъка от получателя по доставките не са приложими, така че остава да важи общото правило на чл.82, ал.1 ЗДДС за изискуемост на данъка от [фирма] като регистрирано по ЗДДС лице - доставчик по облагаеми доставки.

Обобщението, което се налага е, че от [фирма] са продадени на “Е. R.” S. общо 80.58 тона скрап от неръждаема стомана по фактура № [ЕГН] от 12.03.2008 г., фактура № [ЕГН]/25.03.2008 г., фактура № [ЕГН]/10.04.2008 г., фактура № [ЕГН]/12.05.2008 г. и дебитното известие № [ЕГН]/16.05.2008 г. на обща стойност на 297 400.57 лв., изцяло заплатена. Прехвърлянето на правото на собственост върху така фактурираните количества скрап представляват доставки на стоки по чл.6, ал.1 ЗДДС, по които [фирма] е доставчик по чл.11, ал.1 ЗДДС, а “Е. R.” S. е получател по чл.11, ал.2 ЗДДС. Реалността им е призната от ревизията, а и се потвърди от събраните по делото кореспондиращи се писмени доказателства. Тези доставки нямат в кумулативност задължителните признаци по чл.7, ал.1 ЗДДС и чл.138, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО, поради което неприложим за тях е режимът на ВОД. Тъй като стоките – техен предмет са транспортирани мястото на изпълнението на доставките не може да се определи по чл.17, ал.1 ЗДДС и подлежи на определяне по правилото на чл.17, ал.2 ЗДДС.

По него независимо от трансграничния характер на доставките, мястото на тяхното изпълнение е в [населено място], [улица], където се е намирало е местонахождението на стоките към 12.03.2008 г., 25.03.2008 г., 10.04.2008 г. и

12.05.2008 г., когато след натоварването им в този изходен товарен пункт е започнал превозът им до Г. под покритие на издадените на тези дати международни товарителници. При положение, че доставките са извършени от [фирма] – данъчно задължено лице по чл.3, ал.1 ЗДДС и са с място на изпълнение на територията на страната, на основание чл.12, ал.1 ЗДДС те са облагаеми по българския данъчен закон. Не е налице основание за тяхна освободеност или облагаемост с нулева ставка на данъка по чл.28 по чл.53, ал.1 ЗДДС, и остава приложима е общата ставка от 20 на сто съгласно чл.66, ал.1, т.1 ЗДДС. Данъкът не е изискуем от получателя по чл.82, ал.3 вр. чл.15 ЗДДС или по чл.82, ал.5 вр. чл.163а, ал.2 ЗДДС, без което е изискуем от доставчика [фирма] съгласно чл.82, ал.1 ЗДДС.

Изискуемостта му е настъпила от датите на извършване на доставките по процесните фактури като данъчни събития съгласно чл.25, ал.1 и 2 ЗДДС, когато е възникнало и задължението на [фирма] по чл.86 ЗДДС да начисли този данък. При липса на извършена от дружеството корекция по чл.126 ЗДДС вр. чл.39 ППЗДДС на декларираното от него по чл.125, ал.1 ЗДДС нулево облагане на тези доставки, основателно режимът на данъчното тяхно третиране е коригиран от ревизията с прилагане на общия режим за местни облагаеми доставки чрез начисляване на така дължимия се ДДС с прилагане на ставката му от 20 на сто върху общата фактурна стойност от 297 400.57 лв., като данъчна основа по чл.26, ал.1 ЗДДС и така възлизащ на 59 480.12 лв. Установените с РА №[ЕИК]/06.12.2013 г. задължения на [фирма] по ЗДДС в този размер със съответните лихви за забава по ЗЛДТДПДВ не противоречи на материалния закон.

След извършената проверка по чл.160, ал.2 ДОПК, съдът намира РА №[ЕИК]/06.12.2013 г. в оспорената негова част за валиден, законосъобразен и обоснован, поради което жалбата срещу него като неоснователна ще следва да се отхвърли на основание чл.160, ал.1, предложение последно ДОПК.

При този изход на делото на жалбоподателя не се следват направените по делото разноси по чл.161, ал.1, изр.1 ДОПК. На ответникът се присъжда претендираното юрисконсултско възнаграждение на основание чл.161, ал.1, изр.3 ДОПК вр. чл.8, ал.1, т.4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет в размер на **3 649.98 лв.**, равен на минимума за административно дело с определен материален интерес в размер на 93 999.29 лв.

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.–град, Първо отделение, 21 състав**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ изцяло жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ №[ЕИК]/06.12.2013г., издаден от З. Н. М. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., в частта, потвърдена с Решение № 490/19.03.2014 г. на директора на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при ЦУ на НАП, за установените задължения по ЗДДС за данъчните периоди м.03.2008 г. м.04.2008г. и м.05.2008 г. общо в размер на **59 480.12 лв.** ведно с начислените лихви по ЗЛДТДПДВ общо в размер на **34 519.17 лв.**

ОСЪЖДА “А. Б.” ЕАД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица] да заплати на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при ЦУ на НАП – гр. С., [улица] на основание чл.161, ал.1, изр.3 ДОПК сумата **3 649.98 лв.** (три хиляди шест-стотин четиридесет или девет лева и деветдесет и осем ст.) - юрисконсултско възнаграждение за първоинстанционното съдебно производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщаването му на страните с връчени преписи.

СЪДИЯ:_____